

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ความรู้ พฤติกรรมการป้องกัน
และควบคุมโรคไข้หวัดนกของประชาชนในจังหวัดสิงห์บุรี

นางสาวชิติพร คล้ายพูน
นางสาววัลย์ลิกา อภิรุจน์วรโชติ
นางสาวอิสยาภรณ์ ลิ้มสกุล

รฟ.
ว 586๑
2549

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 74575
วัน,เดือน,ปี..... - 3 ต.ค. 2550

b. 118 11597
i.....

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาสถิติประยุกต์

คณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The knowledge of prevention and control of the Avian Influenza
in Sing-buri population

A Special Project Submitted in Partial of the Requirement for the Degree of
Bachelor of Science
Department of Applied Statistics
Faculty of Science
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Academic Year 2006

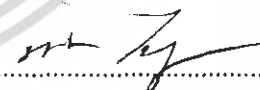
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษเรื่อง ความรู้ พฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของประชาชนใน
จังหวัดสิงห์บุรี

นักศึกษา นางสาวชิติพร กล้ายพูน
นางสาววัลย์ลิกา อภิรุจน์วรโชติ
นางสาวอิสราภรณ์ ลิมสกุล
ภาควิชา สถิติประยุกต์
สาขาวิชา สถิติประยุกต์
ปีการศึกษา 2549
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์สุจิตรา สุคนธมัต

ภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

	คณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
ประธานกรรมการ	อ.สุจิตรา สุคนธมัต	
กรรมการ	ดร.น้อมจิต กิตติโชติพานิชย์	
กรรมการ	ผศ.สิทธิชัย เจริญเศรษฐศิลป์	

.....
(ผศ.ดร.มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ)
หัวหน้าภาควิชา

ลิขสิทธิ์ของภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษเรื่อง	ความรู้ พฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของประชาชนใน จังหวัดสิงห์บุรี
นักศึกษา	นางสาวธิดิพร คล้ายพูน นางสาวอิสราภรณ์ ลิมสกุล นางสาววัลย์ลิกา อภิรุจน์วร โชติ
ภาควิชา	สถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์
สาขาวิชา	สถิติประยุกต์
ปีการศึกษา	2549
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ สุจิตรา สุคนธมัต

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของปัญหาพิเศษ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก และพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก ของครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีกในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี โดยข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์เป็นข้อมูลทุติยภูมิซึ่งนำมาจากสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดสิงห์บุรี สุ่มตัวอย่างจากครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี จำนวนครัวเรือน 400 ครัวเรือน จากทั้งหมด 9,041 ครัวเรือน โดยใช้แผนการสุ่มตัวอย่าง แบบสองขั้นตอนและใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้ ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 220 คน (ร้อยละ 55.1) มีอายุระหว่าง 41-50 ปี (ร้อยละ 33.8) มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 55.0) นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 99.2) ประกอบอาชีพเกษตรกรรม (ร้อยละ 44.0) และมีรายได้อยู่ระหว่าง 0-2000 บาท (ร้อยละ 26.5)

ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก ครัวเรือนตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80 เมื่อพิจารณาจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กันกับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก ครัวเรือนตัวอย่างมีการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80 และเมื่อพิจารณาจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ พบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กันกับการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก ครว้เรื้อนตัวอย่างมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80 และเมื่อพิจารณาจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และศาสนามีผลต่อการรับรู้โอกาสเสี่ยงที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก ครว้เรื้อนตัวอย่างมีการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80 และเมื่อพิจารณาจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ส่วนด้านพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก เมื่อพิจารณาจำแนก เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ พบว่า พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกแตกต่างกันระหว่างเพศ และระดับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าครว้เรื้อนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา แตกต่างกับครว้เรื้อนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและครว้เรื้อนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาแตกต่างกันกับครว้เรื้อนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญา/ปวส.ขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

Special Problem Title The knowledge of prevention and control of Avian Influenza in Sing-buri population

Name Thitiporn Klaiput
Wanlika Apirutvorrachod
Issarayaporn Limsakul

Department Applied Statistics

Program Applied Statistics

Acedemic Year 2006

Special Problem Advisor Sujitra Sukonthamut

ABSTRACT

The objective of this study is to assess the factors that influence in achieving the knowledge of Avian Influenza, the understanding of the violence of Avian Influenza, the understanding in the risk of infection to Avian Influenza, the understanding of the advantages and achieve in how to prevent the Avian Influenza in the avian farming groups in Sing-buri. This study used the secondary data from Public health office in Sing-buri. The sample size was 400 families which was randomed from 9041 families that have avian farming occupation, by using two stage cluster sampling and simple random sampling method to select the sample and use the questionnaire to collect the data.

The result of this study shows that the major group is male, n = 220 (55.1%) ages between 41 – 50 years old (33.8%), the level of the education is primary school (55%), Buddhism (99.2%), Agriculture (44%) and the income is between 0 – 2000 baht (26.5%)

The sample groups have the knowledge about the Avian Influenza less than 80%.When assessing the relation between the knowledge of Avian Influenza and gender, ages, level of the education, religion, occupation and income, the result showed that the knowledge about Avian Influenza related to ages of the sample groups at the significant level of 0.05

The sample groups understand the violence of the Avian Influenza less than 80% .When assessing the relation between the understanding of the violence of Avian Influenza and gender, ages, level of the education, religion, occupation and income, the result showed that the

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

understanding of the violence of Avian Influenza related to the occupation of the sample groups at the significant level of 0.05

The sample groups understand the risks of infection to the Avian Influenza less than 80%. When assessing the relation between the understanding of the risks of infection to Avian Influenza and gender, ages, level of the education, religion, occupation and income, the result showed that the understanding of the risks of infection to Avian Influenza related to level of the education of the sample groups at the significant level of 0.05 and religion relatively effect to the risk of infection at the significant level of 0.05

The sample groups understand the advantages of the Avian Influenza prevention less than 80%. When assessing the relation between the understanding in the advantages of the Avian Influenza prevention and gender, ages, level of the education, religion, occupation and income, the result showed that the understanding of the advantages of the Avian Influenza prevention related to level of the education of the sample groups at the significant level of 0.05

The behavior of prevention Avian influenza is evaluated by considering of sex, ages, level of the education, religion, occupation and incomes. The result also indicated that there were significant difference the behavior of prevention Avian influenza in sex, level of the education at the significant level of 0.05. The indeed, the sample group of primary school is different from the sample group of secondary school and the sample group of primary school is different from bachelor degree and higher levels at the significant level of 0.05.

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาจากบุคคลหลายๆฝ่าย ที่ให้ความร่วมมือในการทำปัญหาพิเศษฉบับนี้ ซึ่งทางคณะผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณทุกท่าน เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย ซึ่งได้แก่

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรีที่เอื้อเฟื้อข้อมูลตลอดจนคำแนะนำต่างๆทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ตามที่พวกเราคาดหวังไว้

อาจารย์ สุจิตรา สุคนธมัต อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำต่างๆ ตลอดจนช่วยกรุณา ตรวจสอบและช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ จนทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ดร.น้อมจิต กิตติโชติพานิชย์ และ ผศ.สิทธิชัย เจริญเศรษฐศิลป์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแล้วช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆในปัญหาพิเศษฉบับนี้

คณาจารย์ภาควิชาสถิติประยุกต์ทุกท่านที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่างๆ ตลอดจนคำแนะนำต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อปัญหาพิเศษฉบับนี้

คุณพ่อ คุณแม่ของพวกเราที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุนพวกเราเสมอมา ทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ตามที่พวกเราหวังไว้

และสุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการงานคอมพิวเตอร์ และเจ้าหน้าที่ธุรการของภาควิชาสถิติประยุกต์ที่ช่วยประสานงานและอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆให้พวกเราตลอดการทำงาน

นางสาวธิดิพร ค้ายพูน

นางสาววัลย์ลลิกา อภิรุจนักร โชติ

นางสาวอิสยาภรณ์ ลิ้มสกุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ภูมิหลังและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ประเด็นปัญหา	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.4 สมมติฐาน	2
1.5 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.6 ตัวแปรและนิยาม	3
1.7 ขั้นตอนการเก็บรวบรวม	4
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 ทฤษฎีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ทฤษฎีทางสถิติ	6
2.1.1 แผนการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย	6
2.1.2 แผนการสุ่มตัวอย่างแบบสองขั้นตอน	7
2.1.3 การหาขนาดตัวอย่าง	7
2.1.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	10
2.1.4.1 สถิติที่ใช้ในการแจกแจงความถี่	10
2.1.4.2 สถิติที่ใช้ในการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง	10
2.1.4.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน	10
2.1.4.3.1 การทดสอบของ Komogorov-Smirov	10
2.1.4.3.2 การทดสอบของ Lilliefors	11
2.1.4.3.3 การทดสอบของ Shapiro-Wilk W	11
2.1.4.3.4 การทดสอบของ Levene	12
2.1.4.3.5 การทดสอบสัดส่วนของประชากรหนึ่งกลุ่ม	13
2.1.4.3.6 การทดสอบความเป็นอิสระของสองตัวแปร	13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.1.4.3.7 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงอันดับสเปียร์แมน	14
2.1.4.3.8 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ สองประชากร	15
2.1.4.3.9 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ หลายประชากร	16
2.1.4.3.10 การทดสอบการเปรียบเทียบเชิงซ้อน	17
2.2 รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	21
3.1 ประชากร	21
3.2 กลุ่มตัวอย่าง	21
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
3.4 การทดสอบแบบสอบถาม	24
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	24
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
4.1 ข้อมูลทั่วไปของครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีก	25
4.2 ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก	36
4.2.1 ข้อมูลแสดงจำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่มีความรู้และไม่มีความรู้ เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก	36
4.2.2 ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก	37
4.3 ข้อมูลการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก	41
4.3.1 ข้อมูลแสดงจำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่ไม่รับรู้ความรุนแรง ของโรคไข้หวัดนกและรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก	41
4.3.2 ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้กับการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก	42
4.4 ข้อมูลการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก	46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.4.1 ข้อมูลแสดงจำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่ไม่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกและรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก	46
4.4.2 ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก	47
4.5 ข้อมูลการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก	51
4.5.1 ข้อมูลแสดงจำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่ไม่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกและรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก	51
4.5.2 ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก	52
4.6 ข้อมูลแสดงพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก ในแต่ละเพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ และรายได้	56
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	61
5.1 สรุปผลการวิจัย	61
5.2 ผลการประเมินปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ พฤติกรรม การป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของประชาชนในจังหวัดสิงห์บุรี	62
5.3 ข้อเสนอแนะ	66
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก ก.	68
ภาคผนวก ข.	75
ประวัติคณะผู้จัดทำ	105

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.2 จำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่เลี้ยงสัตว์ปีกในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีในแต่ละอำเภอ	22
4.1 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของครัวเรือนตัวอย่างที่เลี้ยงสัตว์ปีก จำแนกตาม อำเภอ และ เพศ	25
4.2 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของครัวเรือนตัวอย่างที่เลี้ยงสัตว์ปีก จำแนกตามอายุ	26
4.3 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของครัวเรือนตัวอย่างที่เลี้ยงสัตว์ปีก จำแนกตาม ระดับการศึกษา	27
4.4 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของครัวเรือนตัวอย่างที่เลี้ยงสัตว์ปีก จำแนกตาม ศาสนา	28
4.5 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของครัวเรือนตัวอย่างที่เลี้ยงสัตว์ปีก จำแนกตาม อาชีพ	29
4.6 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของครัวเรือนตัวอย่างที่เลี้ยงสัตว์ปีก จำแนกตาม รายได้	30
4.7 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก	31
4.8 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก	32
4.9 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วย เป็นโรคไข้หวัดนก	33
4.10 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกัน โรคไข้หวัดนก	34
4.11 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก	35
4.12 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก	36
4.13 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก จำแนกตามเพศ	37
4.14 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และ ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก	38
4.15 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก จำแนกตามระดับการศึกษา	38
4.16 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกจำแนก ตามศาสนา	39
4.17 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกจำแนก ตามอาชีพ	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.18 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ย และ ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก	40
4.19 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก	41
4.20 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก จำแนกตามเพศ	42
4.21 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และ การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก	42
4.22 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก จำแนกตามระดับการศึกษา	43
4.23 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก จำแนกตามศาสนา	44
4.24 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก จำแนกตามอาชีพ	45
4.25 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ย และ การรับรู้ความรุนแรง ของโรคไข้หวัดนก	46
4.26 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วย เป็นโรคไข้หวัดนก	46
4.27 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็น โรคไข้หวัดนกจำแนกตามเพศ	47
4.28 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็น โรคไข้หวัดนก	48
4.29 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็น โรคไข้หวัดนกจำแนกตามระดับการศึกษา	48
4.30 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็น โรคไข้หวัดนกจำแนกตามศาสนา	49
4.31 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็น โรคไข้หวัดนกจำแนกตามอาชีพ	50
4.32 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ย และการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วย เป็นโรคไข้หวัดนก	51
4.33 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก	51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.34 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามเพศ	52
4.35 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก	53
4.36 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามระดับการศึกษา	53
4.37 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามศาสนา	54
4.38 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามอาชีพ	55
4.39 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ย และการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก	56
4.40 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามเพศ	56
4.41 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามอายุ	57
4.42 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามระดับการศึกษา	57
4.43 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามศาสนา	58
4.44 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามอาชีพ	59
4.45 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามรายได้	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ภูมิหลังและความสำคัญของปัญหา

โรคไข้หวัดนก เป็นโรคโรคติดต่อระหว่างสัตว์ปีกและคน ซึ่งกำลังเป็นปัญหาสาธารณสุขสำคัญอย่างยิ่งของประเทศไทย เนื่องจากพบมีอัตราการตายสูงถึงร้อยละ 70 จากรายงานสถานการณ์การระบาดของโรคไข้หวัดนกชนิดรุนแรง H5N1 พบว่า มีการแพร่ติดต่อจากไก่ มาสู่คนได้ครั้งแรกที่ฮ่องกง ในปี พ.ศ. 2540 มีผู้ป่วย 18 ราย เสียชีวิต 6 ราย ต่อมาในปี พ.ศ. 2546 เกิดการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนกสายพันธุ์ H5N1 ในสัตว์ปีกในหลายประเทศของภูมิภาคเอเชีย มีผู้ป่วยที่ฮ่องกงอีกจำนวน 2 ราย เสียชีวิต 1 ราย นอกจากนั้นพบว่าเชื้อ H9N2 ทำให้เกิดโรคไข้หวัดใหญ่อย่างอ่อนทั้งในสัตว์ปีกและในคน มีผู้ป่วยรวม 3 ราย สำหรับการระบาดในปี 2546 ในทวีปยุโรปและตะวันออกกลาง ยิ่งกว่านั้นเชื้อสายพันธุ์นี้ยังทำให้เกิดโรคไข้หวัดนกในคนอีกด้วย โดยความรุนแรงของโรคทำให้มากกว่าครึ่งของผู้ป่วยเสียชีวิตโดยในเนเธอร์แลนด์ ที่เกิดจากเชื้อ H7N7 ทำให้เกิดโรคตาแดง 83 ราย และมีผู้ป่วยปอดบวมเสียชีวิต 1 ราย ในปี 2547 นี้ ที่เวียดนาม เชื้อ H5N1 ทำให้มีผู้ป่วย 23 ราย เสียชีวิต 16 ราย สำหรับประเทศไทย พบมีผู้ป่วย 12 ราย เสียชีวิต 8 ราย นอกจากนั้นในสหรัฐอเมริกาที่พบผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่ไม่รุนแรงจากเชื้อ H7N3 รวม 2 รายด้วยถึงแม้ไม่มีรายงานการติดเชื้อโดยตรงจากผู้ป่วย แต่จากการสอบสวนโรคในผู้ป่วยบางรายพบว่าอาจติดเชื้อจากการสัมผัสอย่างใกล้ชิดกับผู้ป่วยและเป็นระยะเวลาพอสมควร ด้วยเหตุนี้ทำให้ทั่วโลกต่างติดตาม และเฝ้าระวังสถานการณ์การระบาดของโรคไข้หวัดนกในสัตว์และคนอย่างใกล้ชิด รวมทั้งการตรวจจับไวรัสสายพันธุ์ใหม่ ซึ่งอาจปรับเปลี่ยนสายพันธุ์จาก H5N1 ที่สามารถทำให้เกิดการติดต่อจากคนสู่คน ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นมีความเป็นไปได้สูงในการเกิดการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ตามมา ที่ผ่านมาระบาดโรคไข้หวัดนกได้เกิดการระบาดทั่วโลก และสร้างความสูญเสียอย่างมหาศาลเป็นระยะๆ เฉลี่ย 3-4 ครั้งในแต่ละศตวรรษ แต่สำหรับการขยายตัวของกาโรคสื่อสารคมนาคม เช่นในปัจจุบัน เชื้อไวรัสจะสามารถแพร่ระบาดไปได้เร็วกว่านั้นมาก อาจแพร่ไปทั่วทุกทวีปภายในเวลาไม่เกิน 3 เดือน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจและสังคมโลกเป็นอย่างมาก

สำหรับประเทศไทย สถานการณ์ปัจจุบันอยู่ในระยะเริ่มต้นของระยะเตือนภัยการระบาดใหญ่ กล่าวคือ มีการติดเชื้อไวรัสไข้หวัดนกสายพันธุ์ใหม่ในคนซึ่งได้รับเชื้อจากสัตว์ แต่ยังไม่มีการติดต่อจากคนสู่คน ซึ่งการดำเนินงานเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคในขณะนี้มีความร่วมมือกันเป็นอย่างดีจากหน่วยงานรัฐบาลและเอกชนทุกภาค การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับสถานการณ์การระบาดใหญ่ของไข้หวัดนกที่จำเป็นมากสำหรับผู้เกี่ยวข้อง คือการรู้เท่าทันสถานการณ์และองค์ความรู้ทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาการที่จำเป็นสำหรับการวางแผนการดำเนินงานด้านสาธารณสุข ถึงแม้ว่า จังหวัดสิงห์บุรี ยังไม่พบผู้ป่วยโรคไข้หวัดนก แต่มีการตรวจพบสัตว์ปีกติดเชื้อโรคไข้หวัดนกหลายจุดครอบคลุมพื้นที่เกือบทั้งจังหวัด ทำให้ประชาชนมี โอกาสเสี่ยง ที่จะได้รับเชื้อไข้หวัดนกจากสัตว์ปีกได้สูง ดังนั้น มาตรการในการป้องกันโรคไข้หวัดนกที่ดีที่สุด คือ ต้องทำให้ประชาชนมีความรู้ มีความตระหนัก ที่จะป้องกันตนเองจากการติดโรคไข้หวัดนก ซึ่งขณะนี้ จังหวัดสิงห์บุรี ได้ดำเนินการเร่งรัด ประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อต่างๆทุกรูปแบบทั้ง Air War และ Ground War ได้แก่ เสียงตามสาย/หอกระจายข่าว, วิทยุชุมชน, วิทยุ อ.ส.ม.ท., แผ่นพับ, โปสเตอร์, สุขศึกษารายกลุ่ม, สุขศึกษารายบุคคล

1.2 ประเด็นปัญหา

ถึงแม้จะมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์อย่างมาก แต่ก็ยังไม่สามารถประเมินได้ว่า ครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีก ในจังหวัดสิงห์บุรีจะมีพฤติกรรมป้องกันการโรคที่ถูกต้องหรือไม่ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะค้นหาคำตอบว่าครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีก ในจังหวัดสิงห์บุรีมีพฤติกรรมป้องกันการโรคไข้หวัดนกอย่างไร มีปัจจัยอะไรที่มีผลต่อพฤติกรรมดังกล่าว

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก ของครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีก ในจังหวัดสิงห์บุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก และ การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก
3. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมป้องกันการโรคไข้หวัดนกของครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีก ในจังหวัดสิงห์บุรี

1.4 สมมติฐาน

1. ครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีก ในจังหวัดสิงห์บุรีมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องโรคไข้หวัดนกที่ถูกต้องมากกว่าร้อยละ 80
2. ครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีก ในจังหวัดสิงห์บุรีมีการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกมากกว่าร้อยละ 80
3. ครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีก ในจังหวัดสิงห์บุรีมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกว่าร้อยละ 80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ครั้วเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีก ในจังหวัดสิงห์บุรีมีการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกมากกว่าร้อยละ 80

5. เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

6. เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก

7. เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

8. เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

9. พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกของครั้วเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีก ในจังหวัดสิงห์บุรีแตกต่างกันระหว่างเพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

ข้อมูลในการทำปัญหาพิเศษนี้ เป็นข้อมูลทุติยภูมิ โดยได้นำมาจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรีซึ่งเป็นการศึกษาจากประชากรที่อยู่ในจังหวัดสิงห์บุรีโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นครั้วเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีก ในจังหวัดสิงห์บุรี

1.6 ตัวแปรและนิยาม

1.6.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ข้อมูลทั่วไปของครั้วเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีก ในจังหวัดสิงห์บุรีแบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. ศาสนา
5. อาชีพ
6. รายได้

1.6.2 ตัวแปรตาม แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. ความรู้เกี่ยวกับ โรคไข้หวัดนก
2. การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก
3. การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก
4. การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก
5. พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก

1.6.3 นิยาม

โรคไข้หวัดนก หมายถึง โรคติดต่อจากสัตว์ปีกสู่คน เกิดจากเชื้อไวรัส Avian Influenza type A โดยมีแอนติเจนที่สำคัญ ได้แก่ Hemagglutinin(H) และ Neuraminidase (N) ชนิด H5N1

พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก หมายถึง การกระทำของบุคคลที่จะป้องกันไม่ให้ตนเองป่วยด้วยโรคไข้หวัดนก

ผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก หมายถึง ผู้ที่ตอบคำถามในส่วนของความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกได้ถูกต้องตั้งแต่ 12 คะแนนขึ้นไป จากทั้งหมด 15 คะแนน

ผู้รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก หมายถึง ผู้ที่ตอบคำถามในส่วนของ การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกได้ถูกต้องตั้งแต่ 8 คะแนนขึ้นไป จากทั้งหมด 10 คะแนน

ผู้รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก หมายถึง ผู้ที่ตอบคำถามในส่วนของ การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกได้ถูกต้องตั้งแต่ 8 คะแนนขึ้นไป จากทั้งหมด 10 คะแนน

ผู้รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก หมายถึง ผู้ที่ตอบคำถามในส่วนของ การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกได้ถูกต้องตั้งแต่ 10 คะแนนขึ้นไป จากทั้งหมด 12 คะแนน

1.7 ขั้นตอนการเก็บรวบรวม (ขั้นตอนการดำเนินงาน)

1. เลือกหัวข้อปัญหาและประเด็นปัญหาจากเรื่องที่สนใจ
2. ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากข้อมูลที่ได้มีการเก็บรวบรวมไว้แล้ว
3. กำหนดขอบเขตการศึกษาและตั้งสมมติฐาน
4. ศึกษาวิธีการทางสถิติและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
5. วิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลที่ได้มีการเก็บรวบรวมไว้แล้ว
6. แปลความหมาย และ สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล
7. จัดทำรายงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบพฤติกรรมการป้องกันและรักษาโรคไข้หวัดนกของครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีก ในจังหวัดสิงห์บุรี
2. ทราบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกของครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีก ในจังหวัดสิงห์บุรี
3. ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนางานควบคุมป้องกันโรคไข้หวัดนก
4. ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีทางสถิติที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แผนการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย(Simple Random Sampling)

การสุ่มตัวอย่างแบบนี้หน่วยต่างๆของประชากรจะต้องมีความเป็นเอกพันธ์ (Homogenous) หรือประกอบด้วยหน่วยตัวอย่างที่มีลักษณะที่สนใจศึกษาเหมือนกัน และมีกรอบตัวอย่าง (Sampling Frame) ที่สมบูรณ์ การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย มีอยู่หลายวิธี เช่น

1. วิธีจับฉลาก (The Lottery Method) การสุ่มตัวอย่างวิธีนี้ ผู้วิจัยจะต้องทำสลากขึ้นมา โดยเขียนตั้งแต่หมายเลขแรกไปจนหมายเลขสุดท้าย(ไม่เขียนหมายเลขซ้ำกัน)แล้วนำไปใส่กล่อง จากนั้นให้หยิบสลากขึ้นมาอย่างสุ่ม วิธีการหยิบฉลากอาจทำได้ 3 แบบคือ หยิบสลากครั้งละ 1 ใบแล้วใส่กลับคืนที่เดิม ถ้าหยิบได้หมายเลขซ้ำเดิมให้ใส่กลับแล้วหยิบสลากขึ้นมาใหม่จนกว่าจะได้ครบตามจำนวนที่ต้องการ หรือหยิบสลากครั้งเดียวให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ซึ่งการหยิบสลากทั้ง 2 วิธีนี้จะทำให้หน่วยต่างๆของประชากรมีโอกาสถูกสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่างเท่าๆกัน หรือผู้วิจัยหยิบสลากขึ้นมาทีละใบ โดยไม่ใส่กลับคืนที่จนกว่าจะได้ครบตามจำนวนที่กำหนด ซึ่งวิธีการนี้แม้ว่าจะทำให้หน่วยต่างๆจะถูกสุ่มมาเป็นกลุ่มตัวอย่างได้ เมื่อหยิบสลากได้หมายเลขใดก็ให้เลือกหน่วยตัวอย่างที่มีหมายเลขตรงกับหมายเลขของสลากที่หยิบได้นั้น

2. วิธีใช้ตารางเลขสุ่ม (The Table of Random Numbers Method) การสุ่มตัวอย่างวิธีนี้เป็นที่นิยมใช้กันมาก เพราะผู้วิจัยไม่ต้องเสียเวลาทำสลาก ผู้วิจัยเพียงแต่เปิดตารางเลขสุ่ม ตารางเลขสุ่มจะประกอบๆไปด้วยแถวบน 10 แถบ(Blocks) ภายในแถบต่างๆจะประกอบด้วยเลข 2 หลักเรียงกัน

การสุ่มวิธีนี้เริ่มต้น โดยผู้วิจัยสุ่มหมายเลขเริ่มต้น ซึ่งจะใช้วิธีใดก็ได้โดยไม่ตั้งใจ หรือไม่ลำเอียง เช่น หลังตาแล้วใช้ปากกาชี้ไปที่ตัวเลขในตารางเลขสุ่ม ซึ่งได้เลขใดก็ให้เลขนั้นเป็นจุดเริ่มต้น เช่น ตัวแรกสุ่มได้เลข 55 (อยู่ในแถบแถวบนที่ 3 และแถบแนวตั้งที่ 6)และหมายเลขต่อไปจะเลือกไปทางด้านขวามือ หรือซ้ายมือหรือด้านบน หรือด้านล่างของหมายเลขแรกก็ได้ แต่ต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันตลอดการเลือก เพื่อไม่ให้เกิดความลำเอียง อาจใช้วิธีการโยนเหรียญ 2 ครั้ง โดยกำหนดว่าถ้าได้หัวทั้ง 2 ครั้ง ให้เลือกไปทางขวามือ ถ้าได้ก้อยทั้ง 2 ครั้ง ให้เลือกไปทางซ้ายมือ ถ้าได้หัวครั้งแรก และก้อยครั้งที่ 2 ให้เลือกทางด้านบน แต่ถ้าได้ก้อยครั้งแรกและหัวครั้งที่ 2 ให้เลือกไปทางด้านล่าง สมมติว่าในที่นี้ได้หัว 2 ครั้ง ให้เลือกไปทางขวามือ ดังนั้นหมายเลขต่อไปที่เลือกได้ ให้นับต่อจากหมายเลขแรกที่สุ่มได้(หมายเลข 55) ไปทางขวาจะได้หมายเลข 18, 40, 45, 44, 75,... ไปเรื่อยๆจนกว่าจะได้จำนวนตัวอย่างครบตามที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าได้หมายเลขซ้ำกัน หรือหมายเลขที่ไม่มีปรากฏในกรอบของการสุ่มตัวอย่างให้ข้ามหมายเลขนั้นไป และถ้าจำนวนประชากรเป้าหมายไม่เกิน 1000 หน่วย ให้นำเลขที่อยู่ถัดไปรวมเข้ามาด้วยให้เป็นเลข 3 หลัก ดังนั้นจากหมายเลขแรกที่สุ่มได้เดิมเป็น 55 ก็จะกลายเป็น 551 หมายเลขต่อไปก็จะเป็น 840,454,475,... ไปเรื่อยๆ เมื่อได้หมายเลขใดก็ให้เลือกหน่วยตัวอย่างที่มีหมายเลขตรงกับหมายเลขที่สุ่มได้จากตารางเลขสุ่ม

2.1.2 แผนการสุ่มตัวอย่างสองขั้นตอน (Two Stage Cluster Sampling)

การสุ่มตัวอย่างวิธีนี้เหมาะสำหรับประชากรที่มีขนาดใหญ่มากหรือประชากรที่มีอยู่กระจัดกระจายหรือผู้วิจัยไม่สามารถหกรอบตัวอย่างได้ การสุ่มตัวอย่างแบบนี้จะต้องทำการสุ่ม 2 ขั้นตอน โดยแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ แล้วแบ่งเป็นกลุ่มย่อยๆต่อไปเรื่อยๆจนถึงกลุ่มย่อยที่เล็กที่สุด การสุ่มตัวอย่างแบบนี้มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แบ่งประชากรออกเป็นกลุ่ม (Cluster) โดยให้แต่ละกลุ่มมีทุกลักษณะของประชากรแล้วสุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ตกเป็นตัวอย่างขึ้นมาซึ่งในที่นี้จะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

ขั้นตอนที่ 2 ทำการสุ่มตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มที่ตกเป็นตัวอย่างซึ่งในที่นี้จะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2.1.3 การหาขนาดตัวอย่าง

การหาขนาดตัวอย่างโดยใช้วิธีของทาโร ยามานะ (Taro Yamane)

เป็นการกำหนดขนาดตัวอย่างในกรณีทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Finite Population) จัดทำโดย สำนักวิจัยแผนกฟื้นฟูและชุมชนของรัฐนิวยอร์ก (Bureau of Research New York State Division of Housing and Community Renewal)

ตารางของ Yamane จะมีอยู่ 2 ตาราง คือ ตารางเมื่อกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95 % และ 99 % ตามลำดับ

สูตรของ Yamane

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดประชากร

n = ขนาดตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดตัวอย่างตามตารางของ Yamane เมื่อกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95%

ขนาดประชากร (N)	ขนาดตัวอย่าง (n) สำหรับความคลาดเคลื่อนที่กำหนด (e) คิดเป็นร้อยละ					
	± 1%	± 2%	± 3%	± 4%	± 5%	± 10%
500	b	b	b	b	222	83
1,000	b	b	b	385	268	91
1,500	b	b	638	441	316	94
2,000	b	b	714	476	333	95
2,500	b	1,250	769	500	345	96
3,000	b	1,364	811	517	353	97
3,500	b	1,458	843	530	359	97
4,000	b	1,538	870	541	364	98
4,500	b	1,607	891	549	367	98
5,000	b	1,667	909	556	370	98
6,000	b	1,765	938	566	375	98
7,000	b	1,842	959	574	378	99
8,000	b	1,905	976	580	381	99
9,000	b	1,957	989	584	383	99
10,000	5,000	2,000	1,000	588	385	99
15,000	6,000	2,143	1,034	600	390	99
20,000	6,667	2,222	1,034	606	392	100
25,000	7,143	2,273	1,064	610	394	100
50,000	8,333	2,381	1,087	617	397	100
100,000	9,091	2,439	1,099	621	398	100
→ ∞	10,000	2,500	1,111	625	400	100

b คือกรณีนี้ใช้ไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดตัวอย่างตามตารางของ Yamane เมื่อกำหนดระดับความเชื่อมั่น 99%

ขนาดประชากร (N)	ขนาดตัวอย่าง (n) สำหรับความคลาดเคลื่อนที่กำหนด (e) คิดเป็นร้อยละ				
	± 1%	± 2%	± 3%	± 4%	± 5%
500	b	b	b	b	b
1,000	b	b	b	b	474
1,500	b	b	b	726	563
2,000	b	b	b	826	621
2,500	b	b	b	900	662
3,000	b	b	1,364	958	692
3,500	b	b	1,458	1,003	716
4,000	b	b	1,539	1,041	735
4,500	b	b	1,607	1,071	750
5,000	b	b	1,667	1,098	763
6,000	b	2,903	1,765	1,139	783
7,000	b	3,119	1,842	1,171	789
8,000	b	3,303	1,905	1,196	809
9,000	b	3,462	1,957	1,216	818
10,000	b	3,600	2,000	1,233	826
15,000	b	4,091	2,143	1,286	849
20,000	b	4,390	2,222	1,314	861
25,000	11,842	4,592	2,273	1,331	869
50,000	15,517	5,056	2,381	1,368	884
100,000	18,367	5,325	2,439	1,387	892
→ ∞	22,500	5,625	2,500	1,406	900

b คือกรณีนี้ใช้ไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1.4.1 สถิติที่ใช้ในการแจกแจงความถี่

ในการหาค่าร้อยละ (Percentage) สามารถที่จะคำนวณหาได้จากสูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X}{n} \times 100$$

เมื่อ X คือ จำนวนหน่วยที่ตกเป็นตัวอย่างที่มีลักษณะที่สนใจ

เมื่อ n คือ ขนาดตัวอย่าง

2.1.4.2 สถิติที่ใช้ในการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง

ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณได้จากสูตร

$$\text{ค่าเฉลี่ย} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}$$

เมื่อ X_i คือ ค่าของข้อมูลตัวที่ i

เมื่อ n คือ ขนาดตัวอย่าง

2.1.4.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1.4.3.1 การทดสอบของ Komogorov-Smirnov

ใช้ในการทดสอบการแจกแจงแบบปกติ ใช้สำหรับกรณีที่ข้อมูลเป็นแบบต่อเนื่อง

ข้อสมมติ

สมมติฐาน ในการทดสอบมีดังนี้

H_0 : ประชากรมีการแจกแจงแบบปกติด้วย $\mu = \mu_0$ และ $\sigma = \sigma_0$

H_1 : ประชากรไม่มีการแจกแจงแบบปกติด้วย $\mu = \mu_0$ และ $\sigma = \sigma_0$

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$D = \max |F(x) - S(x)|$$

กำหนดให้ $S(x)$ เป็นฟังก์ชันการแจกแจงตัวอย่าง

นั่นคือ $S(x) =$ สัดส่วนของค่าสังเกตหรือข้อมูลตัวอย่างที่น้อยกว่า หรือ เท่ากับ x

$$= \frac{\text{จำนวนข้อมูลตัวอย่างที่มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ } x}{\text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}}$$

$$F(x) = P(X \leq x) = P(Z < \frac{x - \mu}{\sigma})$$

จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $D >$ ค่าวิกฤตที่ได้จากตาราง K-S หรือ $P\text{-value} < \alpha$ ที่กำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4.3.2 การทดสอบของ Lilliefors

Lilliefors เป็นการทดสอบการแจกแจงของประชากรว่ามีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ โดยต่างจาก Komogorov-Smimov คือ Komogorov-Smirnov Test จะต้องกำหนดค่าเฉลี่ย $\mu = \mu_0$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน $\sigma = \sigma_0$ ไว้ในสมมติฐาน H_0 แต่ Lilliefors Test จะไม่กำหนดค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จึงต้องประมาณ μ ด้วย \bar{X} และประมาณ σ ด้วย S สมมติฐานในการทดสอบมีดังนี้

H_0 : ประชากรมีการแจกแจงแบบปกติ

H_1 : ประชากรไม่มีการแจกแจงแบบปกติ

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$D = \max | F(x) - S(x) |$$

$$\text{โดย } F(x) = P(X \leq x) = P(Z < \frac{x - \bar{x}}{s})$$

จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $D >$ ค่าวิกฤตที่ได้จากตาราง Lilliefors Test หรือ $P\text{-value} < \alpha$ ที่กำหนด

2.1.4.3.3 การทดสอบของ Shapiro-Wilk W

เป็นวิธีทดสอบการแจกแจงแบบปกติของข้อมูล โดยวิธีของ Shapiro-Wilk W จะใช้ในกรณี $n \leq 50$

ตัวทดสอบสถิติ คือ

$$W = \frac{b^2}{SS(X)}$$

เมื่อ

$$b = \sum_{i=1}^k a_{n-i+1} (x_{n-i+1} - x_i)$$

$$SS(X) = \text{sum of squares}(X) = \sum x_i^2 - \frac{(\sum x_i)^2}{n}$$

ค่า a_{n-i+1} สามารถหาได้จากตารางค่าสัมประสิทธิ์สำหรับ

การทดสอบของ Shapiro-wilk

จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $W > W_{\alpha,n}$ ที่ได้จากตารางหรือ $P\text{-value} < \alpha$ ที่กำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4.3.4 การทดสอบของ Levene

การทดสอบว่าความแปรปรวนของประชากร k ประชากรเท่ากันหรือไม่นั้น อาจทำได้โดยการทดสอบของเลวีเน (Levene Test) โดยการทดสอบของเลวีเนจะมีความน่าเชื่อถือได้มากกว่ากรณีที่ข้อมูลมีการแจกแจงที่แตกต่างไปจากการแจกแจงแบบปกติมาก ๆ

สมมติฐาน ในการทดสอบมีดังนี้

$$H_0 : \sigma_1^2 = \sigma_2^2 = \dots = \sigma_k^2$$

H_1 : มีความแปรปรวนอย่างน้อย 1 คู่ไม่เท่ากัน

ให้ X_{ij} แทนค่าสังเกตที่ j ในตัวอย่างที่ i

m_i แทนค่ามัธยฐานของตัวอย่างที่ i

$$Z_{ij} = |X_{ij} - m_i|$$

สถิติทดสอบคือ
$$F = \frac{(n-k) \sum_{i=1}^k n_i (\bar{Z}_i - \bar{Z}_{..})^2}{(k-1) \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^{n_i} (Z_{ij} - \bar{Z}_i)^2}$$

d.f. = (k-1, n-k)

เมื่อ Z_{ij} อาจจะเป็นค่าใดค่าหนึ่ง ดังนี้คือ

1. $Z_{ij} = |X_{ij} - \bar{X}_i|$ เมื่อ \bar{X}_i คือค่าเฉลี่ยของตัวอย่างที่ i

2. $Z_{ij} = |X_{ij} - \tilde{X}_i|$ เมื่อ \tilde{X}_i คือมัธยฐานของตัวอย่างที่ i

และ \bar{Z}_i คือค่าเฉลี่ยของ Z_{ij} ของตัวอย่างที่ i ส่วน $\bar{Z}_{..}$ คือค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้งหมด

ของ Z_{ij} ตัวสถิติที่ใช้ทดสอบนี้จะมีการแจกแจงแบบเอฟ ที่มีองศาความเป็นอิสระ (d.f.) = (k-1, n-k) ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าแสดงว่า H_0 เป็นจริง แต่ถ้าหากค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากแสดงว่า H_0 ไม่เป็นจริง ดังนั้นจะได้ว่าการทดสอบจะเป็นการทดสอบข้างเดียว-ขวามือ ซึ่งถ้ากำหนดระดับนัยสำคัญ (α) จะได้บริเวณวิกฤตคือ $F > F_{[1-\alpha, k-1, n-k]}$ ผลการทดสอบจะสรุปได้ดังนี้คือ ถ้าหากค่า F ที่คำนวณได้ตกในบริเวณวิกฤต จะปฏิเสธ H_0 แต่ถ้าหากค่า F ที่คำนวณได้อยู่นอกบริเวณวิกฤต จะยอมรับ H_0 หรือ P-value < α ที่กำหนด

2.1.4.3.5 การทดสอบสัดส่วนของประชากรหนึ่งกลุ่ม (Binomial Test)

การทดสอบสัดส่วนของประชากรหนึ่งกลุ่ม (Binomial Test) ใช้กับตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่มากกว่า 30 ตัวอย่างขึ้นไป

$$\text{สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ } z = \frac{\hat{p} - p_0}{\sqrt{\frac{p_0 q_0}{n}}}$$

$$p_0 = \text{ค่าคงที่}; 0 \leq p_0 \leq 1; q_0 = 1 - p_0$$

$$\text{สมมติฐาน } H_0: p \leq p_0$$

$$H_1: p > p_0$$

จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $z > z_\alpha$ หรือ P-value $< \alpha$ ที่กำหนด

2.1.4.3.6 การทดสอบความเป็นอิสระของสองตัวแปร (Chi-square Test)

การทดสอบสมมติฐานแบบนี้เป็นการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวซึ่งเป็นตัวแปรที่วัดค่าในระดับมาตรานามบัญญัติทั้งคู่ หรือระดับมาตราอันดับทั้งคู่ หรือระดับมาตรานามบัญญัติ 1 ตัว และระดับมาตราอันดับ 1 ตัว

ขั้นตอนการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ใช้ทดสอบ คือ

$$H_0: \text{ตัวแปรทั้งสองเป็นอิสระต่อกัน}$$

$$H_1: \text{ตัวแปรทั้งสองไม่เป็นอิสระต่อกัน}$$

หรือ $H_0: \text{ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน}$

$$H_1: \text{ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์ต่อกัน}$$

สถิติทดสอบคือ

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} \quad \text{เมื่อเป็นตารางการณ์จร } r \times k$$

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^2 \sum_{j=1}^2 \frac{(O_{ij} - E_{ij} - 0.5)^2}{E_{ij}} \quad \text{เมื่อเป็นตารางการณ์จร } 2 \times 2$$

เมื่อ O_{ij} แทนความถี่ที่สังเกตได้จากแถวอนที่ i และแนวตั้งที่ j ของตารางการณ์จร

r แทนจำนวนลักษณะของตัวแปรตัวที่ 1

k แทนจำนวนลักษณะของตัวแปรตัวที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

E_{ij} แทนความถี่คาดหวังจากแถวอนที่ i และแถวตั้งที่ j ของตารางการนับ

$$E_{ij} = \frac{(\text{ผลรวมของแถวอนที่ } i) (\text{ผลรวมของแถวตั้งที่ } j)}{\text{จำนวนความถี่ทั้งหมด}}$$

$$E_{ij} = \frac{n_i \times n_j}{n} \quad \text{ค่า } E_{ij} \text{ ไม่ควรมีค่า } < 5 \text{ เป็นจำนวนมากกว่า } 20\% \text{ ของจำนวนเซลล์}$$

ทั้งหมด ถ้าเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ อาจแก้ไขโดยรวมกลุ่มที่ใกล้กันเข้าด้วยกัน ซึ่งจะทำให้ d.f. ลดลง

จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $\chi^2 > \chi^2_{\alpha, \{(k-1)(r-1)\}}$ หรือ P-value $< \alpha$ ที่กำหนด

2.1.4.3.7 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงอันดับสเปียร์แมน (Spearman Rank

Correlation Coefficient)

ใช้ได้ในการที่ข้อมูลตัวแปรคู่มีลักษณะเป็นลำดับที่ (Rank) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นี้เป็นที่นิยมใช้กันมากเมื่อตัวแปรคู่นี้มีมาตราวัดอย่างน้อยแบบเรียงลำดับ

สมมติฐานที่ใช้ทดสอบคือ H_0 : ตัวแปรคู่ X และ ตัวแปรคู่ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวแปรคู่ X และ ตัวแปรคู่ Y มีความสัมพันธ์กัน

สถิติทดสอบคือ

$$r_s = 1 - \frac{\sum_{i=1}^n d_i^2}{n^3 - n}$$

เมื่อ $d_i = X_i - Y_i$

เมื่อ $i = 1, 2, \dots, n$

สูตรนี้ ถ้านำมาพิจารณาในแต่ละกรณีได้ดังนี้

1. ตัวแปรคู่มีลักษณะลำดับที่ในแต่ละกรณีจะได้ดังนี้

$$X_i : 1, 2, 3, 4, \dots, n$$

$$Y_i : 1, 2, 3, 4, \dots, n$$

ซึ่งหมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างสมบูรณ์ (เมื่อ X มีค่าน้อย Y ก็มีค่าน้อย X เพิ่มขึ้น Y ก็มีค่าเพิ่มขึ้นด้วย) จะได้ $\sum d_i^2 = 0$ นั่นคือ $r_s = 1$

2. ถ้าตัวแปรคู่ใดมีลักษณะลำดับที่ในแต่ละคู่เป็น ดังนี้

$$X_i : 1, 2, 3, \dots, (n-1), n$$

$$Y_i : n, (n-1), (n-2), \dots, 2, 1$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งหมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์กันเชิงลบอย่างสมบูรณ์ (เมื่อ X มีค่าน้อย Y ก็มีค่ามาก X เพิ่มขึ้น Y ก็มีค่าน้อยลง) จะได้ $\sum d_i^2 = \frac{n(n^2-1)}{3}$ และจะได้ $r_s = -1$ ดังนั้นขอบเขตของค่า r_s คือ $-1 \leq r_s \leq 1$

ถ้าค่า r_s มีค่าใกล้ 0 ก็หมายความว่าตัวแปรคู่ไม่มีความสัมพันธ์

การทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงอันดับ

โดยตั้งสมมติฐานดังนี้ H_0 : ตัวแปรคู่ X และ ตัวแปรคู่ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวแปรคู่ X และ ตัวแปรคู่ Y มีความสัมพันธ์กัน

หรืออาจจะตั้งสมมติฐานแบบทางเดียวก็ได้

ในกรณีขนาดตัวอย่างใหญ่ เมื่อ $n > 10$ เคนดัลล์แนะนำให้ใช้สถิติทดสอบคือ

$$t = r_s \sqrt{\frac{n-2}{1-r_s^2}}$$

จะปฏิเสธ H_0 เมื่อ $t < -t_{\frac{\alpha}{2}, n-2}$ หรือ $t > t_{\frac{\alpha}{2}, n-2}$ หรือ $p\text{-value} < \alpha$ ที่กำหนด

2.1.4.3.8 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสองประชากร

เป็นการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน มีตัวแปรอิสระ 1 ตัว ซึ่งเป็นตัวแปรที่วัดค่าในระดับมาตรานามบัญญัติ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มย่อย และตัวแปรตาม 1 ตัว ซึ่งเป็นตัวแปรที่วัดค่าในระดับมาตราอันตรภาคหรือระดับมาตราอัตราส่วน ทำการคำนวณหาค่าเฉลี่ยตัวแปรตามของกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบกัน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. กลุ่มตัวอย่างต้องถูกเลือกมาอย่างสุ่ม
2. ประชากรแต่ละกลุ่มต้องมีการแจกแจงเป็นแบบปกติ
3. ตัวแปรที่เปรียบเทียบต้องอยู่ในมาตราวัดระดับอันตรภาค (interval scale) ขึ้นไป
4. ขนาดตัวอย่างใหญ่ ($n_1 \geq 30, n_2 \geq 30$)

สมมติฐานในการทดสอบ คือ $H_0 : \mu_1 - \mu_2 = 0$

$H_1 : \mu_1 - \mu_2 \neq 0$

สถิติทดสอบ

$$z = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $z > z_{\frac{\alpha}{2}}$ หรือ $z < -z_{\frac{\alpha}{2}}$ หรือ P-value $< \alpha$ ที่กำหนด

2.1.4.3.9 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของหลายประชากร (ANOVA)

เป็นการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระกันตั้งแต่สองกลุ่มขึ้นไปพร้อมๆกัน

ข้อกำหนดเบื้องต้น

1. ประชากรแต่ละประชากรมีการแจกแจงแบบปกติ
2. ความแปรปรวนของแต่ละประชากรเท่ากัน
3. ตัวอย่างสุ่มจากแต่ละประชากรเป็นอิสระต่อกัน

ขั้นตอนของการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

กำหนดสมมติฐานเพื่อการทดสอบ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_k$$

H_1 : มี μ_i อย่างน้อย 1 ค่าแตกต่างไปจากค่าเฉลี่ยอื่นๆ

$$\text{C.T.} = \text{ค่าปรับแก้ (Correction Term)} = \frac{\left(\sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^{n_i} x_{ij} \right)^2}{n}$$

$$\text{SST} = \text{ผลรวมของกำลังสองของทั้งหมด (Total Sum of Squares)} = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^{n_i} x_{ij}^2 - \text{C.T.}$$

SSB = ผลรวมของกำลังสองระหว่างตัวอย่าง (Between หรือ Among Group Sum of

$$\text{Squares}) = \sum_{i=1}^k \frac{X_i^2}{n_i} - \text{C.T.} \quad \text{โดยที่ } x_i = \sum_{j=1}^{n_i} x_{ij}$$

SSE = ผลรวมของกำลังสองของความคลาดเคลื่อน (Error Sum of Squares) หรือผลรวมของกำลังสองภายในตัวอย่าง (Within Ground Sum of Squares) = SST - SSB

$$\text{หมายเหตุ } \text{SST} = \text{SSB} + \text{SSE}$$

จากค่าต่างๆที่คำนวณได้ จะนำมาสร้างตารางการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อหาตัวสถิติในการทดสอบได้ดังนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แหล่งของความแปรปรวน (Source of Variation)	d.f.	SS	MS	F
ระหว่างตัวอย่าง(Between Group หรือ Among Group)	k - 1	SSB	MSB	$F = \frac{MSB}{MSE}$
ภายในตัวอย่าง(Within Ground)หรือความคลาดเคลื่อน (Error)	n - k	SSE	MSE	
รวม	n - 1	SST		

เมื่อ MSB = ค่าเฉลี่ยของกำลังสองระหว่างตัวอย่าง(Between Group Mean Squares หรือ Among Group Mean Squares) = $\frac{SSB}{k-1}$

และ MSE = ค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความคลาดเคลื่อน (Error Mean Squares) หรือ ค่าเฉลี่ยของกำลังสองภายในตัวอย่าง(Within Group Mean Squares) = $\frac{SSE}{n-k}$

จะปฏิเสธ H_0 เมื่อ $F > F_{\alpha, \{(k-1)(n-k)\}}$ โดยที่ $F_{\alpha, \{(k-1)(n-k)\}}$ เป็นค่าที่ได้จากตาราง F

2.1.4.3.10 การทดสอบการเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison)

การเปรียบเทียบเชิงซ้อน หมายถึง การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างต่างๆ เพื่อหาว่ากลุ่มตัวอย่างคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน

ปัญหาพิเศษฉบับนี้เลือกใช้การทดสอบการเปรียบเทียบเชิงซ้อนแบบ LSD

$$LSD = t_{\frac{\alpha}{2}, (n-k)} \sqrt{\frac{2S^2}{r_i}}$$

โดย $t_{\frac{\alpha}{2}, (n-k)}$ เป็นค่าที่เปิดจากการแจกแจงที่ระดับนัยสำคัญ α และใช้ df ของความคลาดเคลื่อนจาก

การทดลอง

S^2 คือ MSE

r_i คือจำนวนซ้ำหรือจำนวนค่าสังเกตในแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ i

การใช้ LSD ก็คือการทดสอบสมมติฐาน $H_0 : \mu_1 = \mu_2$ และ $H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$ ที่สมมติให้

$\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ และเป็นการทดสอบแบบสองทางด้วย

วิธีการทำ LSD มีดังนี้

1. เรียงลำดับค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจากน้อยไปหามาก หรือจากมากไปหาน้อยก็ได้
2. ใช้ LSD ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทั้งหมดทุกคู่ได้เมื่อการทดลองนั้นมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างไม่เกิน 5 ถ้ามี t กลุ่มตัวอย่างจำนวนคู่ในการเปรียบเทียบเท่ากับ C_2 ไม่ควรใช้ LSD ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทั้งหมดทุกคู่เมื่อการทดลองมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 5 ขึ้นไปคือมีค่าเฉลี่ยที่จะเปรียบเทียบมากกว่า 10 คู่ขึ้นไปเรานิยมใช้เปรียบเทียบระหว่างค่าเฉลี่ยที่อยู่ติดกันทีละคู่เมื่อค่าเฉลี่ยทั้งหมดถูกเรียงลำดับ เช่น เรียงลำดับค่าเฉลี่ยของ 3 ทริทเมนต์ได้ $\bar{X}_2, \bar{X}_1, \bar{X}_3$ เราจะเปรียบเทียบ \bar{X}_2 กับ \bar{X}_1 , \bar{X}_1 กับ \bar{X}_3 เป็นต้นการใช้ LSD จะมีประสิทธิภาพต่อเมื่อการทดลองนั้นวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าต้องการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างใด เช่น มีกลุ่มตัวอย่างมาตรฐานอยู่ด้วย เรานิยมเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างต่างๆ กับกลุ่มตัวอย่างมาตรฐาน ถ้ามีทั้งหมด t กลุ่มตัวอย่างจะเปรียบเทียบ $(t-1)$ คู่

3. คำนวณค่า LSD

4. หาผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างของทุกคู่ที่ต้องการตรวจสอบความแตกต่าง

5. เปรียบเทียบผลต่างกับค่า LSD

ถ้าในการคำนวณ F ใช้ $\alpha = 0.05$ ได้ผลว่ากลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ให้เปรียบเทียบผลต่างกับ LSD ที่ใช้ $\alpha = 0.05$

ถ้าในการคำนวณ F ใช้ $\alpha = 0.01$ ได้ผลรวมกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ให้เปรียบเทียบผลต่างกับ LSD ที่ใช้ $\alpha = 0.05$ ซึ่งหากมากกว่า ก็ให้เปรียบเทียบต่อไปว่าผลต่างนั้นมากกว่า LSD ที่ใช้ $\alpha = 0.01$ หรือไม่ ในกรณีที่ผลต่างมากกว่า LSD ที่ใช้ $\alpha = 0.05$ ก็แสดงว่าค่าเฉลี่ยของ 2 กลุ่มตัวอย่างนั้นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ด้วย

6. จัดกลุ่มของค่าเฉลี่ยตามความแตกต่างโดยขีดเส้นใต้ ค่าเฉลี่ยซึ่งไม่ได้ขีดเส้นใต้ติดต่อกันด้วยเส้นเดียวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนค่าเฉลี่ยที่ขีดเส้นคือ โขงกันแสดงความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

2.2 รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปราโมทย์ สุขวิชชัย (2549) การวิจัยเชิงสำรวจแบบตัดขวาง โดยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ระดับความรู้ทัศนคติและการรับรู้ กับพฤติกรรมการดูแลตนเองในการป้องกันโรคไข้หวัดนก การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้มารับบริการโรงพยาบาลปทุมธานี จำนวน 400 รายในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นชายจำนวน 125 ราย เป็นหญิงจำนวน 275 ราย อายุเฉลี่ย 39.9 ปี ส่วนใหญ่ ได้รับการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาร้อยละ 43.50 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องไข้หวัดนกของประชาชนพบว่า ร้อยละ 94.50 รับข้อมูลผ่านสื่อโทรทัศน์ รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ร้อยละ 51 มีความรู้เรื่องไข้หวัดนกในระดับสูง ร้อยละ 89.50 มีการรับรู้ในระดับสูง และร้อยละ 79.50 มีพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดนกที่ถูกต้อง ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบลอจิสติกส์เชิงตัวแปรเดียวของปัจจัยต่างๆกับการมีพฤติกรรมระดับสูงของการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคไข้หวัดนก พบว่า เพศหญิง สถานภาพสมรส และการรับรู้ในระดับสูง มีค่าความเสี่ยงสัมพัทธ์เท่ากับ 2.15, 2.11 และ 2.72 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.01$ และกลุ่มอายุ 31-50 ปี มีค่าความเสี่ยงสัมพัทธ์เท่ากับ 1.52 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$

ปราบดา ประภาศิริ และคณะ (2545) ได้ศึกษาความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติตัว ก่อนและหลังได้ยีนข่าวเกี่ยวกับไข้หวัดนกจังหวัดนครพนม โดยศึกษาในกลุ่มประชากรอายุ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครพนม จำนวน 200 คน โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า มากกว่าร้อยละ 98 ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับ ไข้หวัดนกจากสื่อต่างๆ โดยเฉพาะโทรทัศน์ และพบว่า ก่อนการระบาดเมื่อเทียบหลังการระบาดของไข้หวัดนก ประชาชนในจังหวัดนครพนม มีความรู้เกี่ยวกับโรคเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและทัศนคติต่อการป้องกันความปลอดภัยของตนเองและครอบครัวก็ค่อนข้างเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน แต่อย่างไรก็ดี ในแง่ของการปฏิบัติยังพบว่า ประชาชนยังมีความเคยชินกับการปฏิบัติแบบเดิมอยู่ จึงทำให้ไม่พบการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่จะป้องกันปัจจัยเสี่ยงได้อย่างชัดเจน

สุวิมล ฤทธิมนตรี(2533) ได้ศึกษาความรู้เรื่องโรค ความเชื่อทางด้านสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันโรคในคู่สมรสของผู้ป่วยโรคตับอักเสบไวรัสบี จำนวน 100 ราย ที่มารับบริการที่โรงพยาบาลศิริราช พบว่า อายุ เพศ ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัวระยะเวลาในการรับรู้การเป็นโรคของผู้ป่วย ความรู้เรื่องโรคและความเชื่อด้านสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมสุขภาพเพื่อป้องกันโรคตับอักเสบไวรัสบีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความรู้เรื่องโรค ความเชื่อด้านสุขภาพ และระยะเวลาการรับรู้การเป็นโรคของผู้ป่วยสามารถทำนายพฤติกรรมสุขภาพเพื่อการป้องกันตับอักเสบไวรัสบีในคู่สมรส โดยมีอำนาจทำนายร้อยละ 22-28 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อด้านสุขภาพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงจูงใจด้านสุขภาพและปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพสูงกว่าด้านอื่น คือ ร้อยละ 94 และ 93 ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อป้องกันโรคตับอักเสบไวรัสบี โดยรวม พฤติกรรมทางเพศการสนใจติดตามข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง แต่พฤติกรรมด้านการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับดี ปานกลาง และไม่ดี ใกล้เคียงกัน

เพ็ญศรี ไผ่รัตน (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ในพื้นที่สาธารณสุข เขต 2 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า คือ อายุ รายได้ ประวัติการถูกสุนัขกัด ตนเอง ครอบครัว และปัจจัยเอื้อ ได้แก่ จำนวนสุนัขหรือแมวที่เลี้ยงตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป การมีแหล่งบริการฉีดวัคซีนในสัตว์ การมีเจ้าหน้าที่บริการฉีดวัคซีนให้ถึงบ้าน ปัจจัยเสริม ได้แก่ คำแนะนำของเจ้าหน้าที่ สถานีอนามัยในการฉีดวัคซีนในสัตว์, คำแนะนำของเจ้าหน้าที่ในการล้างแผลหลังถูกสุนัขกัด, คำแนะนำของ อสม. ให้นำสุนัขไปรับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า, การได้รับข่าวการฉีดวัคซีนจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน, มีการประกาศให้นำสุนัขและแมวไปรับการฉีดวัคซีนทุกปี และการรณรงค์ฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าทุกปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากร

ประชากรในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิที่ได้นำมาจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี โดยมีประชากร คือ ครวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีกในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งประกอบด้วย อำเภอเมืองสิงห์บุรี อำเภอบางระจัน อำเภอก่ายบางระจัน อำเภอพรหมบุรี อำเภอท่าช้าง และ อำเภออินทร์บุรี รวม 9,041 ครวเรือน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

แผนการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างสำหรับการทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้ ได้เลือกใช้แผนการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ 2 - stage Sampling ดังนี้

1. จังหวัดสิงห์บุรี มีหมู่บ้านทั้งหมด 364 หมู่บ้าน สุ่มตัวอย่างหมู่บ้าน โดยวิธี Simple Random Sampling สุ่มมา 100 หมู่บ้าน
2. สุ่มตัวอย่างจากหมู่บ้านโดยวิธี Simple Random Sampling หมู่บ้านละ 4 ครวเรือนได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ครวเรือน เก็บข้อมูลจากประชาชนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในครวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีก

ขนาดตัวอย่าง (Sample size) คำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่าง (Sample Size) จากสูตร Yamane (บุญธรรม กิจปริดาภิสุทธิ) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n = ขนาดตัวอย่าง

N = ขนาดประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง กำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5

ตารางที่ 3.2 จำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่เลี้ยงสัตว์ปีกในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีในแต่ละอำเภอ

อำเภอ	จำนวน
เมือง	81
บางระจัน	56
ค่ายบางระจัน	42
พรหมบุรี	49
ท่าช้าง	38
อินทร์บุรี	144
รวม	400

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบบสอบถามนี้จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเลือกตอบ (Check list) และเติมข้อความ จำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วยลักษณะบ้าน อายุ เพศ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้

ส่วนที่ 2 ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก การรับรู้ประโยชน์การป้องกันโรคไข้หวัดนก เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ(Check list) รายละเอียดดังนี้

ความรู้เกี่ยวกับไข้หวัดนก จำนวน 15 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนโดย

- ข้อ 1,3,4,6,7,9,11,12 ตอบใช่ ให้ 1 คะแนน ตอบไม่ใช่ ให้ 0 คะแนน
- ข้อ 2,5,8,10,13,14,15 ตอบใช่ ให้ 0 คะแนน ตอบไม่ใช่ ให้ 1 คะแนน

การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก จำนวน 5 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนโดย

- ให้ 0 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วย
 1 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ใจ
 2 คะแนน หมายถึง เห็นด้วย

การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก จำนวน 5 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนโดย

- ให้ 0 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วย
 1 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ใจ
 2 คะแนน หมายถึง เห็นด้วย

การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก จำนวน 6 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนโดย

- ให้ 0 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วย
 1 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ใจ
 2 คะแนน หมายถึง เห็นด้วย

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

(Check list) จำนวน 15 ข้อ

ในส่วนของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกในแต่ละข้อนั้น จะมีการให้คะแนน ดังนี้
 ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15

- ให้ 3 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติทุกครั้ง
 2 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติบ่อยครั้ง
 1 คะแนน หมายถึง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง
 0 คะแนน หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย

ข้อที่ 5, 11

- ให้ 0 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติทุกครั้ง
 1 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติบ่อยครั้ง
 2 คะแนน หมายถึง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง
 3 คะแนน หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การทดสอบแบบสอบถาม

1. หาความถูกต้องตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ ความชัดเจน ความถูกต้องของภาษา และความตรงของเนื้อหา นำมาปรับปรุงแก้ไข
2. นำแบบสอบถามไปทดสอบในประชาชนที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไปในครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีกไว้ที่บ้านในพื้นที่จังหวัดลพบุรี จำนวน 30 คน
3. นำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ ได้นำข้อมูลทุติยภูมิจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์สำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows Version 13.0 ในการวิเคราะห์ผลดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ผลด้วยการหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูป ตารางแจกแจงความถี่

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกและการรับรู้ประโยชน์การป้องกันโรคไข้หวัดนก วิเคราะห์ผลด้วยการหาค่าร้อยละ และทำการทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบสัดส่วนของประชากรหนึ่งกลุ่ม (Binomial Test) ทดสอบหาความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (r_s) และทำการทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบความเป็นอิสระของสองตัวแปร (Chi-square Test)

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก วิเคราะห์ผลด้วยการหาค่าเฉลี่ย และทำการทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสองประชากร (z-test) และการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของหลายประชากร (ANOVA)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลทั่วไปของครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีกในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี

ข้อมูลส่วนบุคคลของครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีกในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตาม อำเภอ และ เพศ

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของครัวเรือนตัวอย่างที่เลี้ยงสัตว์ปีก จำแนกตาม อำเภอ และ เพศ

อำเภอ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
เมือง	42 (52.5)	38 (47.5)	80 (100.0)
บางระจัน	27 (48.2)	29 (51.8)	56 (100.0)
ค่ายบางระจัน	31 (73.8)	11 (26.2)	42 (100.0)
พรหมบุรี	31 (63.3)	18 (36.7)	49 (100.0)
ท่าช้าง	12 (42.9)	16 (57.1)	38 (100.0)
อินทร์บุรี	77 (53.5)	67 (46.5)	144 (100.0)
รวม	220 (55.1)	179 (44.9)	399 (100.0)

จากตารางที่ 4.1 เมื่อมองในภาพรวมพบว่าครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.1 และ 44.9 ตามลำดับ โดยที่ครัวเรือนตัวอย่างของอำเภอเมือง อำเภอค่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บางระจัน อำเภอพรหมบุรี และอำเภออินทร์บุรีส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 52.5 73.8 63.3 และ 53.5 ตามลำดับ และครัวเรือนตัวอย่างของอำเภอบางระจัน และ อำเภอท่าช้างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.8 และ 57.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของครัวเรือนตัวอย่างที่เลี้ยงสัตว์ปีก จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน
ตั้งแต่ 30 ปีลงไป	42 (10.8)
31 -40 ปี	95 (24.0)
41 – 50 ปี	129 (33.8)
51 – 60 ปี	72 (18.8)
มากกว่า 60 ปี	51 (12.8)
รวม	389 (100.0)

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.8 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31 – 40ปี อายุระหว่าง 51 – 60 ปี อายุมากกว่า 60 ปี และอายุตั้งแต่ 30 ปีลงไป คิดเป็นร้อยละ 24.0 18.8 12.8 และ 10.8 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของครัวเรือนตัวอย่างที่เลี้ยงสัตว์ปีก
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน
ประถมศึกษา	220 (58.4)
มัธยมศึกษาตอนต้น	63 (16.7)
มัธยมศึกษาตอนปลาย /ปวช.	56 (14.9)
อนุปริญญา / ปวส.	17 (4.5)
ปริญญาตรี	17 (4.5)
อื่น ๆ	4 (1.0)
รวม	377 (100.0)

จากตารางที่ 4.3 พบว่าครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 58.4 รองลงมาได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ระดับอนุปริญญา/ปวส. ระดับปริญญาตรี และระดับการศึกษาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 16.7 14.9 4.5 4.5 และ 1.0 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของครัวเรือนตัวอย่างที่เลี้ยงสัตว์ปีก จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน
พุทธ	388 (99.2)
อิสลาม	1 (0.3)
คริสต์	2 (0.5)
รวม	391 (100.0)

จากตารางที่ 4.4 พบว่าครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธคิดเป็นร้อยละ 99.2 รองลงมา ได้แก่ ศาสนาคริสต์และศาสนาอิสลามคิดเป็นร้อยละ 0.5 และ 0.3 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของครัวเรือนตัวอย่างที่เลี้ยงสัตว์ปีก จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน
เกษตรกรรวม	172 (44.0)
รับจ้าง	111 (28.4)
พนักงานบริษัท	9 (2.3)
ค้าขาย	37 (9.5)
ธุรกิจส่วนตัว	10 (2.6)
ข้าราชการ/ทหาร/ตำรวจ	18 (4.6)
นักเรียน / นักศึกษา	9 (2.3)
แม่บ้าน	17 (4.3)
อื่นๆ	8 (2.0)
รวม	391 (100.0)

จากตารางที่ 4.5 พบว่าครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรคิดเป็นร้อยละ 44.0รองลงมาได้แก่อาชีพรับจ้าง ค้าขาย ข้าราชการ/ทหาร/ตำรวจ แม่บ้าน ธุรกิจส่วนตัว พนักงานบริษัท นักเรียน/นักศึกษา และอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 28.4 9.5 4.6 4.3 2.6 2.3 2.3 และ 2.0 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของครัวเรือนตัวอย่างที่เลี้ยงสัตว์ปีก จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน
0 – 2,000 บาท	103 (26.5)
2,001 – 3,000 บาท	84 (21.6)
3,001 – 4,000 บาท	69 (17.7)
4,001 – 5,000 บาท	54 (13.9)
5,001 บาท ขึ้นไป	79 (20.3)
รวม	389 (100.0)

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 0 – 2,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 26.5 รองลงมาได้แก่ 2,001 – 3,000 บาท รายได้ตั้งแต่ 5,001 บาทขึ้นไป รายได้ระหว่าง 3,001 – 4,000 บาทและรายได้ระหว่าง 4,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.6 20.3 17.7 และ 13.9 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
โรคไข้หวัดนกเกิดจากเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่บางสายพันธุ์ที่พบในสัตว์ปีก	380 (96.4)	14 (3.6)
คนมีโอกาสติดโรคไข้หวัดนกได้ง่ายแม้เพียงเดินผ่านสัตว์ปีกที่ป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก	74 (18.7)	321 (81.3)
เชื้อโรคไข้หวัดนกติดต่อกันโดยการสัมผัสกับสัตว์ปีกที่ป่วยหรือตาย โดยเชื่อในน้ำมูก น้ำลาย มูลของสัตว์ ติดมากับมือและเข้าสู่ร่างกายทาง เยื่อของจมูกและตา	385 (97.2)	11 (2.8)
อาการของโรคไข้หวัดนกในคนในระยะเริ่มแรกมีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ คือ ไข้สูง หนาวสั่น ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ไอ	378 (95.7)	17 (4.3)
ขณะนี้มีผลการตรวจสอบแน่ชัดแล้วว่าโรคไข้หวัดนก สามารถติดต่อจากคนสู่คนได้	170 (43.5)	221 (56.5)
กลุ่มประชาชนที่เสี่ยงต่อโรคไข้หวัดนกมากที่สุด คือ ผู้ฆ่าและไก่ ผู้เคลื่อนย้ายสัตว์ ผู้ใกล้ชิดสัตว์ปีกและเด็ก	379 (96.2)	15 (3.8)
เปิดและไก่ชนเป็นสัตว์ปีกที่อาจมีเชื้อโรคไข้หวัดนกในตัวโดยไม่แสดงอาการและแพร่โรคสู่คนได้	285 (72.5)	108 (27.5)
สัตว์ปีกที่ป่วยเมื่อฆ่าก่อนที่จะตาย สามารถนำมารับประทานได้โดยไม่มีอันตรายใดๆ ถ้าทำให้สุกเสียก่อน	243 (61.5)	152 (38.5)
การป้องกันโรคไข้หวัดนก กรณีมีสัตว์ปีกอยู่ในบ้าน สามารถทำได้โดยกักสัตว์ปีกให้อยู่ในบริเวณนอกบ้าน และไม่ไปตกลูกคลีกับสัตว์ดังกล่าว	364 (99.2)	31 (7.8)
ไข่เป็ดหรือไข่ไก่ที่มีรอยร้าว สามารถนำมารับประทานได้ ถ้าทำให้สุก	310 (78.9)	83 (21.1)
ถ้าพบมีสัตว์ปีกในบ้านตายจำนวนมาก ต้องรีบแจ้งให้เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์เข้าไปควบคุมโรคทันที	388 (98.2)	7 (1.8)
การไม่ใช้มือที่เปื้อนมาจับต้องจมูก ตา และปาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจับต้องเนื้อสัตว์ เครื่องในสัตว์และไข่เปื้อนมลสัตว์เป็นวิธีการป้องกันโรคไข้หวัดนกที่ถูกต้อง	341 (86.8)	52 (13.2)
ไก่หรือเป็ดที่มีคนนำมาเร่ขายในราคาถูก สามารถซื้อมารับประทานได้ ถ้าทำให้สุก	255 (65.6)	134 (34.4)
ในกรณีที่มิสัตว์ปีกตายจำนวนมากในบ้านหรือข้างๆบ้าน หากมีอาการไม่สบาย เช่น มีไข้ ปวดศีรษะ หนาวสั่น เจ็บคอไอ สามารถรอดูอาการได้อีก 3-4 วัน ถ้าอาการไม่ดีขึ้น จึงค่อยไปพบแพทย์	222 (56.3)	172 (43.7)
วิธีการทำลายซากสัตว์ปีกที่ดีที่สุดคือการเผา	154 (39.1)	240 (60.9)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.7 พบว่า คริวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกที่ถูกต้องใน ทุก ๆ ข้อ ยกเว้นข้อที่มีคำถามเกี่ยวกับ สัตว์ปีกที่ป่วยเมื่อฆ่าก่อนที่จะตายสามารถนำมารับประทานได้โดย ไม่มีอันตรายใดๆ ถ้าทำให้สุกเสียก่อน , ไข่เป็ดหรือไข่ไก่ที่มีรอยร้าวสามารถนำมารับประทานได้ถ้าทำให้สุก , ไข่หรือเป็ดที่มีคนนำมาเร่ขายในราคาถูกสามารถซื้อมารับประทานได้ถ้าทำให้สุก และ ในระยะที่มี สัตว์ปีกตายจำนวนมากในบ้านหรือข้างๆบ้านหากมีอาการไม่สบาย เช่น มีไข้ ปวดศีรษะ หนาวสั่น เจ็บ คอ ไอ สามารถรอดูอาการได้อีก 3-4 วันถ้าอาการไม่ดีขึ้นจึงค่อยไปพบแพทย์

ตารางที่ 4.8 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก

คำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
โรคไข้หวัดนกเป็นโรคที่มีโอกาสตายสูงมากถึงร้อยละ 70	252 (63.8)	107 (27.1)	36 (9.1)
สัตว์ปีกที่เป็นโรคไข้หวัดนก สามารถแพร่เชื้อสู่คนได้ง่าย เช่นเดียวกับการแพร่เชื้อสู่สัตว์ปีกด้วยกัน	196 (49.7)	133 (33.8)	65 (16.5)
ขณะนี้ยังไม่มียาที่สามารถฆ่าเชื้อไวรัสโรคไข้หวัดนกได้โดยตรง	250 (63.5)	133 (33.8)	11 (2.8)
ขณะนี้ยังไม่มีวัคซีนที่สามารถป้องกันโรคไข้หวัดนกในคนได้	243 (61.8)	137 (34.9)	13 (3.3)
ผู้ที่ป่วยด้วยโรคไข้หวัดนก จะมีอาการทรุดอย่างรวดเร็ว และเสียชีวิตภายใน 15 วัน	245 (62.0)	128 (32.4)	22 (5.6)

จากตารางที่ 4.8 พบว่า คริวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วยในด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกในทุก ๆ ข้อ

ตารางที่ 4.9 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

คำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
คนที่คลุกคลีกับสัตว์ปีก มีโอกาสป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกใกล้เคียงกับคนทุกคน	173 (43.8)	82 (20.8)	140 (35.4)
คนเลี้ยงสัตว์ปีก มีโอกาสป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกสูง	287 (72.7)	63 (15.9)	45 (11.4)
เด็กชอบเล่นกับไก่ จึงมีโอกาสเป็นโรคไข้หวัดนกสูง	320 (81.8)	55 (14.3)	15 (3.8)
ผู้ชำแหละไก่ ถ้าสามารถป้องกันไม่ให้มือถูกกับน้ำมูก น้ำลาย เลือด มูลของไก่ โดยใส่ถุงมือจะสามารถป้องกันเชื้อเข้าสู่ร่างกายได้	324 (82.0)	62 (15.7)	9 (2.3)
แม่บ้านที่ทำอาหารด้วยไก่ หรือไข่ เมื่อสัมผัสเนื้อไก่ หรือไข่ไก่ แล้วล้างมือฟอกสบู่ทุกครั้ง ก็ยังเสี่ยงต่อการติดโรคไข้หวัดนกสูง	138 (34.9)	145 (36.7)	112 (28.4)

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ครึ่งหนึ่งของตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วยในด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกในทุก ๆ ข้อ ยกเว้น ข้อที่มีคำถามเกี่ยวกับ แม่บ้านที่ทำอาหารด้วยไก่ หรือไข่ เมื่อสัมผัสเนื้อไก่ หรือไข่ไก่ แล้วล้างมือฟอกสบู่ทุกครั้ง ก็ยังเสี่ยงต่อการติดโรคไข้หวัดนกสูง ครึ่งหนึ่งของตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ ไม่แน่ใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

คำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ถึงแม้ไม่มีวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดนกในคน แต่ถ้าปฏิบัติตัวโดยการไม่คลุกคลีกับสัตว์ปีก รับประทานอาหารสุก ล้างมือฟอกสบู่บ่อยๆ ก็สามารถป้องกันโรคไข้หวัดนกได้	362 (91.9)	30 (7.6)	2 (0.5)
การควบคุมสัตว์ปีกให้อยู่ในบริเวณนอกบ้าน ไม่เดินเล่นพาด เช่น ทำคอก, ใช้สุ่ม จะช่วยป้องกันไม่ให้สัตว์แพร่โรคและป้องกันไม่ให้ เชื้อ โรคแพร่เข้าสู่สัตว์ปีก	315 (79.9)	64 (16.2)	15 (3.8)
การฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดนกในไก่ จะช่วยไม่ให้ไก่ป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกและไม่แพร่เชื้อสู่คน	162 (41.1)	182 (46.2)	50 (12.7)
ความตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกัน โรคไข้หวัดนก โดยการปฏิบัติตัวที่ถูกต้อง จะลดการสูญเสียชีวิตจากโรคไข้หวัดนกได้	358 (90.9)	32 (8.1)	4 (1.0)
การเคลื่อนย้ายไก่ชนเพื่อหลบหนีการถูกทำลายในพื้นที่เกิดโรคระบาด อาจเป็นการนำเชื้อโรคไข้หวัดนกจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง ทำให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีกเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว	340 (86.3)	33 (8.4)	21 (5.3)
ถ้าพบเห็นการเคลื่อนย้ายเปิดไล่ทุ่ง หรือ ไก่ชนเข้ามาในพื้นที่ ไม่จำเป็นต้องแจ้งผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันเพราะไม่ได้เข้ามาอยู่ที่บ้านของเรา	81 (20.6)	46 (11.7)	266 (67.7)

จากตารางที่ 4.10 พบว่า คราวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วยในด้านการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกในทุก ๆ ข้อ ยกเว้น ข้อที่มีคำถามเกี่ยวกับ การฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดนกในไก่ จะช่วยไม่ให้ไก่ป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกและไม่แพร่เชื้อสู่คน คราวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ ไม่เห็นด้วย และ ถ้าพบเห็นการเคลื่อนย้ายเปิดไล่ทุ่ง หรือ ไก่ชนเข้ามาในพื้นที่ ไม่จำเป็นต้องแจ้งผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันเพราะไม่ได้เข้ามาอยู่ที่บ้านของเรา คราวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ ไม่เห็นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก

คำถาม	ปฏิบัติทุก ครั้ง	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ นานๆครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติเลย
ท่านจะหยุดเลี้ยงสัตว์ปีกที่บ้านเมื่อเกิดการระบาดของโรคไข้หวัดนก	171 (46.1)	36 (9.7)	59 (15.9)	105 (28.3)
ท่านรีบแจ้งเจ้าหน้าที่ เมื่อพบเห็นสัตว์ปีกป่วยตายในบ้านหรือในชุมชนของท่าน	245 (63.6)	67 (17.4)	47 (12.2)	26 (6.8)
ถ้ามีสัตว์ตาย ท่านทำลายซากสัตว์โดยการฝัง	289 (74.9)	48 (12.4)	23 (6.0)	26 (6.7)
หากมีอาการไม่สบาย มีไข้ ปวดศีรษะ หนาวสั่น เจ็บคอ ไอ ท่านรีบไปพบแพทย์ทันที	280 (72.5)	76 (19.7)	19 (4.9)	11 (2.8)
ท่านเลี้ยงสัตว์ปีกที่บ้าน โดยปล่อยให้หากินตามบริเวณบ้าน	137 (35.4)	72 (18.6)	82 (21.2)	96 (24.8)
ท่านระวังไม่ให้เด็กจับอุ้ม ไก่หรือนก หรือจับต้องซากสัตว์ปีกที่ตาย	302 (77.6)	47 (12.1)	13 (3.3)	27 (6.9)
ท่านฝึกสุขนิสัยที่ดีให้เด็ก เรื่องการล้างมือฟอกสบู่ทุกครั้งหลังจับต้องสัตว์	285 (74.0)	67 (17.4)	21 (5.5)	12 (3.1)
ท่านหลีกเลี่ยงการคลุกคลีกับสัตว์ปีก	244 (63.2)	81 (21.0)	41 (10.6)	20 (5.2)
ท่านเลือกซื้อเนื้อไก่ จากแหล่งที่มีมาตรฐาน โดยเลือกซื้อไก่สดที่ไม่มีลักษณะบ่งชี้ว่าอาจตายโดยโรคติดเชื้อ เช่น เนื้อมีสีคล้ำ มีจุดเลือดออก เป็นต้น	268 (69.6)	66 (17.1)	23 (6.0)	28 (7.3)
ท่านเลือกซื้อไข่ที่ดูดีใหม่ ไม่มีมูลไก่ติดเปื้อนที่เปลือกไข่	286 (73.9)	61 (15.8)	26 (6.7)	14 (3.6)
ท่านมักผลอใช้มีดมาจับต้องจุมูก ดา และปาก	94 (24.4)	124 (32.2)	100 (26.0)	67 (17.4)
ท่านมักหมั่นล้างมือบ่อยๆ โดยเฉพาะหลังจับต้องเนื้อสัตว์ปีก	261 (67.3)	95 (24.5)	24 (6.2)	8 (2.1)
ท่านแยกเขียงสำหรับหั่นเนื้อไก่กับอาหารประเภทอื่นๆ	129 (33.7)	77 (20.1)	75 (19.6)	102 (26.6)
หากท่านมีความจำเป็นต้องเข้าไปในบริเวณที่มีสัตว์ปีกป่วยตาย ท่านรีบอาบน้ำชำระร่างกายด้วยน้ำและสบู่	270 (69.6)	75 (19.3)	27 (7.0)	16 (4.1)
หากท่านมีความจำเป็นต้องเข้าไปในบริเวณที่มีสัตว์ปีกป่วยตาย ท่านนำเสื้อผ้าและรองเท้าไปซักล้างให้สะอาดและฟึ่งกลางแดดให้แห้งสนิทก่อนนำกลับมาใช้อีกครั้ง	271 (70.0)	76 (19.6)	27 (7.0)	13 (3.4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ครว้เรือนตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกโดยปฏิบัติทุกครั้ง ซึ่งถือว่าเป็นพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกที่ถูกต้อง ยกเว้นข้อที่มีคำถามเกี่ยวกับ ท่านเลี้ยงสัตว์ปีกที่บ้าน โดยปล่อยให้หากินตามบริเวณบ้าน ครว้เรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบปฏิบัติทุกครั้ง และ ท่านมักเปลือใช้มือมาจับต้องจุมูก ตา และปากครว้เรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบปฏิบัติบ่อยครั้งถือว่าเป็นพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกที่ไม่ถูกต้อง

4.2 ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

4.2.1 จำนวนครว้เรือนตัวอย่างที่มีความรู้และไม่มีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกและผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.12 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก	จำนวน
ไม่มีความรู้	276 (69.7)
มีความรู้	120 (30.3)
รวม	396 (100.0)
Z = -24.7264 p-value = 1.000	

จากตารางที่ 4.12 พบว่าครว้เรือนตัวอย่างทั้งหมด 396 ครว้เรือน ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกว่าผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 69.7 และ 30.3 ตามลำดับ ผลการทดสอบค่าสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกโดยใช้ Z-test ผลปรากฏว่าครว้เรือนตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $z = -24.7264$ และได้ค่า $p\text{-value} = 1.000$ (ภาคผนวก ข-1)

4.2.2 ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้
กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกและผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.13 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกจำแนกตามเพศ

เพศ	ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่มีความรู้	มีความรู้	
ชาย	153 (38.7)	65 (16.5)	218 (55.2)
หญิง	123 (31.1)	54 (13.7)	177 (44.8)
รวม	276 (69.9)	119 (30.1)	395 (100.0)
$\chi^2 = 0.022$ p-value = 0.969			

จากตารางที่ 4.13 พบว่าครัวเรือนตัวอย่างเป็นผู้ไม่มีความรู้ในเรื่องไข้หวัดนกมากกว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องไข้หวัดนก คิดเป็นร้อยละ 69.9 และ 30.1 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในปัจจัยทางด้านเพศ พบว่าเพศชายและเพศหญิง ส่วนใหญ่เป็นผู้ไม่มีความรู้ในเรื่องไข้หวัดนก โดยเพศชายคิดเป็นร้อยละ 38.7 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 31.1

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศและความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก โดยใช้ χ^2 - test ผลปรากฏว่าเพศและความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $\chi^2 = 0.002$ และค่า p-value = 0.969 (ภาคผนวก ข-2)

ตารางที่ 4.14 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และ ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

	อายุ
ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก	-0.107*
t = -2.1198 p-value = 0.0175	

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.14 พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับความรู้อายุเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกในทิศทางตรงกันข้ามที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $r_s = -0.107$ และ $t = -2.1198$ $p\text{-value} = 0.035$ (ภาคผนวก ข-3)

ตารางที่ 4.15 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่มีความรู้	มีความรู้	
ประถมศึกษา	162 (43.9)	54 (14.6)	216 (58.5)
มัธยมศึกษาตอนต้น	41 (11.1)	22 (6.0)	63 (17.1)
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	37 (10.0)	19 (5.1)	56 (15.2)
ตั้งแต่อนุปริญญา / ปวส. ขึ้นไป	19 (5.1)	15 (4.1)	34 (9.2)
รวม	259 (70.2)	110 (29.8)	369 (100)
$\chi^2 = 6.955$ $p\text{-value} = 0.073$			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.15 พบว่า คริวเรือนตัวอย่างเป็นผู้ไม่มีความรู้ในเรื่องไข้หวัดนกมากกว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องไข้หวัดนก คิดเป็นร้อยละ 70.2 และ 29.8 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในปัจจัยทางด้านการศึกษาพบว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. และระดับตั้งแต่อนุปริญญา/ปวส. ขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ในเรื่องไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 43.9 11.1 10.0 และร้อยละ 5.1 ตามลำดับ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาและความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก โดยใช้ χ^2 - test ผลปรากฏว่าระดับการศึกษาและความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $\chi^2 = 6.955$ และค่า p-value = 0.073 (ภาคผนวก ข-4)

ตารางที่ 4.16 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกจำแนกตามศาสนา

ศาสนา	ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่มีความรู้	มีความรู้	
พุทธ	270 (69.8)	114 (29.5)	384 (99.2)
อื่น ๆ	2 (0.05)	1 (0.03)	3 (0.08)
รวม	272 (70.3)	115 (29.7)	387 (100)

$z = -7.96$ p-value = 0.000

จากตารางที่ 4.16 พบว่า คริวเรือนตัวอย่างเป็นผู้ไม่มีความรู้ในเรื่องไข้หวัดนกมากกว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องไข้หวัดนก คิดเป็นร้อยละ 70.3 และ 29.7 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในปัจจัยทางด้านศาสนา พบว่าคริวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอื่น ๆ เป็นผู้ที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 69.8 และ 0.05 ตามลำดับ

ผลการทดสอบ โดยใช้ Z - test ผลปรากฏว่าศาสนาไม่มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $z = -7.96$ และค่า p-value = 0.000 (ภาคผนวก ข-5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่มีความรู้	มีความรู้	
เกษตรกร	124 (32.0)	48 (12.4)	172 (44.4)
รับจ้าง	79 (20.4)	30 (7.8)	109 (28.2)
อื่น ๆ	66 (17.1)	40 (10.3)	106 (27.4)
รวม	269 (69.5)	118 (30.5)	387 (100)
$\chi^2 = 3.620$ p-value = 0.164			

จากตารางที่ 4.17 พบว่าครัวเรือนตัวอย่างเป็นผู้ไม่มีความรู้ในเรื่องไข้หวัดนกมากกว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องไข้หวัดนก คิดเป็นร้อยละ 69.5 และ 30.5 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในปีจจัยทางด้านอาชีพ พบว่าผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกร รับจ้าง และอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ในเรื่องไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 32.0 20.4 และ 17.1 ตามลำดับ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพและความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก โดยใช้ χ^2 - test ผลปรากฏว่า คือ อาชีพและความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $\chi^2 = 3.620$ และค่า p-value = 0.164 (ภาคผนวก ข-6)

ตารางที่ 4.18 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ย และ ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

	รายได้เฉลี่ย
ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก	0.069
t = 1.279 p-value = 0.203	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.18 พบว่ารายได้เฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า r_s เป็น 0.069 และ $t = 1.279$ $p\text{-value} = 0.203$ (ภาคผนวก ข-7)

4.3 ข้อมูลการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก

4.3.1 จำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่ไม่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกและรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกและผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.19 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก	จำนวน
ไม่รับรู้	177 (44.8)
รับรู้	218 (55.2)
รวม	395 (100.0)
$z = -12.3433$ $p\text{-value} = 1.000$	

จากตารางที่ 4.19 พบว่าครัวเรือนตัวอย่างทั้งหมด 395 ครัวเรือน ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกมากกว่าผู้ที่ไม่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 55.2 และ 44.8 ตามลำดับ

ผลการทดสอบค่าสัดส่วนของผู้ที่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกโดยใช้ Z-test ผลปรากฏว่าครัวเรือนตัวอย่างมีการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $z = -12.3433$ และได้ค่า $p\text{-value} = 1.000$ (ภาคผนวก ข-8)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ กับ การรับรู้ ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกและผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.20 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก จำแนกตามเพศ

เพศ	การรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่รับรู้	รับรู้	
ชาย	94 (23.9)	122 (31.0)	216 (54.8)
หญิง	82 (20.8)	96 (24.4)	178 (45.2)
รวม	176 (44.7)	218 (55.3)	394 (100.0)
$\chi^2 = 0.164$ p-value = 0.686			

จากตารางที่ 4.20 พบว่าครัวเรือนตัวอย่างเป็นผู้ที่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกมากกว่าผู้ที่ไม่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกเป็น คิดเป็นร้อยละ 55.3 และ 44.7 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในปัจจัยทางด้านเพศพบว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 31.0 และ 24.4 ตามลำดับ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก โดยใช้ χ^2 - test ผลปรากฏว่าเพศและการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $\chi^2 = 0.164$ และค่า p-value = 0.686 (ภาคผนวก ข-9)

ตารางที่ 4.21 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และ การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก

	อายุ
การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก	0.047
t = 0.9244 p-value =0.356	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.21 พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า r_s เป็น 0.047 และ $t = 0.9244$ $p\text{-value} = 0.356$ (ภาคผนวก ข-10)

ตารางที่ 4.22 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	การรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่รับรู้	รับรู้	
ประถมศึกษา	95 (25.8)	122 (33.2)	217 (59.0)
มัธยมศึกษาตอนต้น	32 (8.7)	30 (8.2)	62 (16.8)
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	21 (5.7)	34 (9.2)	55 (14.9)
ตั้งแต่อนุปริญญา / ปวส. ขึ้นไป	15 (4.1)	19 (5.1)	34 (9.2)
รวม	163 (44.3)	205 (55.7)	368 (100.0)
$\chi^2 = 2.202$ $p\text{-value} = 0.531$			

จากตารางที่ 4.22 พบว่าครัวเรือนตัวอย่างเป็นผู้ที่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกว่าผู้ที่ไม่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกเป็น คิดเป็นร้อยละ 55.7 และ 44.3 ตามลำดับและเมื่อพิจารณาในปัจจัยทางด้านระดับการศึกษาพบว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่เป็นเป็นผู้ที่ไม่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก คิดเป็นร้อยละ 8.7 และผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. และตั้งแต่อนุปริญญา/ปวส. ขึ้นไปเป็นผู้ที่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกรคิดเป็นร้อยละ 33.2 9.2 และร้อยละ 5.1 ตามลำดับ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก โดยใช้ χ^2 - test ผลปรากฏว่า ระดับการศึกษาและการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $\chi^2 = 2.202$ และค่า $p\text{-value} = 0.531$ (ภาคผนวก ข-11)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.23 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก
จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	การรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่รับรู้	รับรู้	
พุทธ	167 (43.3)	216 (56.0)	383 (99.2)
อื่น ๆ	3 (0.08)	0 (0.00)	3 (0.08)
รวม	170 (44.0)	216 (56.0)	386 (100.0)
z = 2.5 p-value = 0.012			

จากตารางที่ 4.23 พบว่าครัวเรือนตัวอย่างเป็นผู้ที่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกมากกว่าผู้ที่ไม่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกเป็น คิดเป็นร้อยละ 56.0 และ 44.0 ตามลำดับและเมื่อพิจารณาปัจจัยทางด้านศาสนา พบว่า ผู้ที่นับถือศาสนาอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก คิดเป็นร้อยละ 0.08 และผู้ที่นับถือศาสนาพุทธส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 56.0

ผลการทดสอบ โดยใช้ Z - test ผลปรากฏว่าคือ ดังนั้น ศาสนามีผลต่อการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า z = 2.5 และค่า p-value = 0.012 (ภาคผนวก ข-12)

ตารางที่ 4.24 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	การรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่รับรู้	รับรู้	
เกษตรกร	92 (23.8)	78 (20.2)	170 (44.0)
รับจ้าง	39 (10.1)	70 (18.1)	109 (28.2)
อื่น ๆ	43 (11.1)	64 (16.6)	107 (27.7)
รวม	174 (45.1)	212 (54.9)	386 (100.0)
$\chi^2 = 10.451$ p-value = 0.005			

จากตารางที่ 4.24 พบว่า คริวเรือนตัวอย่างเป็นผู้ที่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกว่าผู้ที่ไม่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกเป็น คิดเป็นร้อยละ 54.9 และ 45.1 ตามลำดับและเมื่อพิจารณาในปัจจัยทางด้านการประกอบอาชีพพบว่าผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก คิดเป็นร้อยละ 23.8 ผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างและอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 18.1 และ 16.6 ตามลำดับ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพและการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก โดยใช้ χ^2 - test ผลปรากฏว่าอาชีพและการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกมีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $\chi^2 = 10.451$ และค่า p-value = 0.005 (ภาคผนวก ข-13)

ตารางที่ 4.25 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ย และ การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก

	รายได้เฉลี่ย
การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก	0.034
t = 0.0295 p-value = 0.531	

จากตารางที่ 4.25 พบว่ารายได้เฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า r_s เป็น 0.034 และ $t = 0.0295$ $p\text{-value} = 0.531$ (ภาคผนวก ข-14)

4.4 ข้อมูลการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

4.4.1 จำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่ไม่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกและรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกและผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.26 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก	จำนวน
ไม่รับรู้	191 (48.4)
รับรู้	204 (51.6)
รวม	395 (100.0)
z = -14.1094 p-value = 1.000	

จากตารางที่ 4.26พบว่าครัวเรือนตัวอย่างทั้งหมด 395 ครัวเรือน ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้โอกาสเสี่ยงมากกว่าผู้ที่ไม่รับรู้โอกาสเสี่ยงของโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 51.6 และ 48.4 ตามลำดับ

ผลการทดสอบค่าสัดส่วนของผู้ที่รับรู้โอกาสเสี่ยงของโรคไข้หวัดนกโดยใช้ Z-test ผลปรากฏว่า คริวเรือนตัวอย่างมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $z = -14.1094$ และได้ค่า $p\text{-value} = 1.000$ (ภาคผนวก ข-15)

4.4.2 ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ กับ การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกและผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.27 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกจำแนกตามเพศ

เพศ	การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่รับรู้	รับรู้	
ชาย	107 (27.2)	109 (27.7)	216 (54.8)
หญิง	83 (21.1)	95 (24.1)	178 (45.2)
รวม	190 (48.2)	204 (51.8)	394 (100.0)
$\chi^2 = 0.224$ $p\text{-value} = 0.636$			

จากตารางที่ 4.27 พบว่าพบว่า คริวเรือนตัวอย่างเป็นผู้ที่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกมากกว่าผู้ที่ไม่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกเป็น คิดเป็นร้อยละ 51.8 และ 48.2 ตามลำดับและเมื่อพิจารณาในปีจ้ยทางด้านเพศ พบว่าเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 27.7 และ 24.1 ตามลำดับ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการรับรู้โอกาสเสี่ยงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก โดยใช้ χ^2 - test ผลปรากฏว่าเพศและการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $\chi^2 = 0.224$ และค่า $p\text{-value} = 0.636$ (ภาคผนวก ข-16)

ตารางที่ 4.28 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุและการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

	อายุ
การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก	0.041
t = 0.0806 p-value = 0.426	

จากตารางที่ 4.28 พบว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า r_s เป็น 0.041 และ t = 0.0806 p-value = 0.426 (ภาคผนวก ข-17)

ตารางที่ 4.29 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่รับรู้	รับรู้	
ประถมศึกษา	86 (23.4)	131 (35.6)	217 (59.0)
มัธยมศึกษาตอนต้น	38 (10.3)	24 (6.5)	62 (16.8)
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	27 (7.3)	28 (7.6)	55 (14.9)
ตั้งแต่อนุปริญญา / ปวส. ขึ้นไป	22 (6.0)	12 (3.3)	34 (9.2)
รวม	173 (47.0)	195 (53.0)	368 (100.0)
$\chi^2 = 14.188$ p-Value = 0.003			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.29 พบว่า คริวเรือนตัวอย่างเป็นผู้ที่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก มากกว่าผู้ที่ไม่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกเป็น คิดเป็นร้อยละ 53.0 และ 47.0 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในปัจจัยทางด้านระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และ ตั้งแต่อนุปริญญา/ปวส.ขึ้นไปส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกคิดเป็น ร้อยละ 23.4 และ 6.0 ตามลำดับ และผู้ที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวส.ขึ้นไปเป็นผู้ที่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 35.6 และ 7.6 ตามลำดับ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาและการรับรู้โอกาสเสี่ยงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก โดยใช้ χ^2 - test ผลปรากฏว่าระดับการศึกษาและการรับรู้โอกาสเสี่ยงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกมี ความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $\chi^2 = 14.188$ และค่า p-value = 0.003 (ภาคผนวก ข-18)

ตารางที่ 4.30 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็น โรคไข้หวัดนกจำแนกตามศาสนา

ศาสนา	การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรค ไข้หวัดนก		รวม
	ไม่รับรู้	รับรู้	
พุทธ	185 (47.9)	198 (51.3)	383 (99.2)
อื่น ๆ	3 (0.08)	0 (0.00)	3 (0.08)
รวม	188 (48.7)	198 (51.3)	386 (100.0)

$z = 0.66$ p-value = 0.507

จากตารางที่ 4.30 พบว่า คริวเรือนตัวอย่างเป็นผู้ที่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก มากกว่าผู้ที่ไม่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกเป็น คิดเป็นร้อยละ 51.3 และ 48.7 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในปัจจัยทางด้านการนับถือศาสนาพบว่า ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้

โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 51.3 และ ผู้ที่นับถือศาสนาอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 0.08

ผลการทดสอบ โดยใช้ Z - test ผลปรากฏว่าคือ ศาสนาไม่มีผลต่อการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $z = 0.66$ และค่า $p\text{-value} = 0.253$ (ภาคผนวก ข-19)

ตารางที่ 4.31 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่รับรู้	รับรู้	
เกษตรกร	84 (21.8)	86 (22.3)	170 (44.0)
รับจ้าง	53 (13.7)	56 (14.5)	109 (28.2)
อื่นๆ	48 (12.4)	59 (15.3)	107 (27.7)
รวม	185 (47.9)	201 (52.1)	386 (100.0)
$\chi^2 = 0.575$ $p\text{-value} = 0.750$			

จากตารางที่ 4.31 พบว่า คราวเรือนตัวอย่างเป็นผู้ที่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกว่าผู้ที่ไม่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกเป็น คิดเป็นร้อยละ 52.1 และ 47.9 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในปัจจัยทางด้านการประกอบอาชีพ พบว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกร รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 22.3 14.5 และ 15.3 ตามลำดับ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพและการรับรู้โอกาสเสี่ยงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก โดยใช้ χ^2 - test ผลปรากฏว่าอาชีพและการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกไม่มี ความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $\chi^2 = 0.575$ และค่า $p\text{-value} = 0.750$ (ภาคผนวก ข-20)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.32 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ย และการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

	รายได้เฉลี่ย
การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก	0.007
t = 0.1292 p-value = 0.897	

จากตารางที่ 4.32 พบว่ารายได้เฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า r_s เป็น 0.007 และ $t = 0.1292$ $p\text{-value} = 0.897$ (ภาคผนวก ข-21)

4.5 ข้อมูลการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

4.5.1 จำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่ไม่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกและรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกและผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.33 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก	จำนวน
ไม่รับรู้	226 (57.4)
รับรู้	168 (42.6)
รวม	394 (100.0)
z = -18.4950 p-value = 1.000	

จากตารางที่ 4.33 พบว่าครัวเรือนตัวอย่างทั้งหมด 394 ครัวเรือน ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกมากกว่าผู้ที่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 57.4 และ 42.6 ตามลำดับ

ผลการทดสอบค่าสัดส่วนของผู้ที่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกโดยใช้ Z-test ผลปรากฏว่า คริวเรือนตัวอย่างมีการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $z = -18.4950$ และได้ค่า $p\text{-value} = 1.000$ (ภาคผนวก ข-22)

4.5.2 ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ กับ การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก และผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.34 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามเพศ

เพศ	การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่รับรู้	รับรู้	
ชาย	121 (30.8)	96 (24.4)	217 (55.2)
หญิง	104 (26.5)	72 (18.3)	176 (44.8)
รวม	225 (57.3)	168 (42.7)	393 (100.0)
$\chi^2 = 0.315$ $p\text{-value} = 0.575$			

จากตารางที่ 4.34 พบว่า คริวเรือนตัวอย่างเป็นผู้ที่ไม่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกว่าผู้ที่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกเป็น คิดเป็นร้อยละ 57.3 และ 42.7 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในปัจจัยทางด้านเพศพบว่าเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 30.8 และ 26.5 ตามลำดับ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกโดยใช้ χ^2 - test ผลปรากฏว่าเพศและการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $\chi^2 = 0.315$ และค่า $p\text{-value} = 0.575$ (ภาคผนวก ข-23)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.35 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

	อายุ
การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก	0.088
t = 1.7334 p-value = 0.083	

จากตารางที่ 4.35 พบว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า r_s เป็น 0.088 และ t = 1.7334 p-value = 0.083 (ภาคผนวก ข-24)

ตารางที่ 4.36 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่รับรู้	รับรู้	
ประถมศึกษา	113 (30.8)	101 (27.5)	214 (58.3)
มัธยมศึกษาตอนต้น	40 (10.9)	23 (6.3)	63 (17.2)
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	30 (8.2)	26 (7.1)	56 (15.3)
ตั้งแต่อนุปริญญา/ ปวส. ขึ้นไป	27 (7.4)	7 (1.9)	34 (9.3)
รวม	210 (57.2)	157 (42.8)	367 (100.0)
$\chi^2 = 9.862$ p-value = 0.020			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ครั้วเรือดตัวอย่างเป็นผู้ที่ไม่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกมากกว่าผู้ที่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกเป็น คิดเป็นร้อยละ 57.2 และ 42.8 ตามลำดับและเมื่อพิจารณาในปัจจัยทางด้านระดับการศึกษาพบว่าผู้ที่ไม่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. และตั้งแต่ อนุปริญญา / ปวส.ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.8 10.9 8.2 และ 7.4 ตามลำดับ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาและการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก โดยใช้ χ^2 - test ผลปรากฏว่า ระดับการศึกษาและการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $\chi^2 = 9.862$ และค่า p-value = 0.020 (ภาคผนวก ข-25)

ตารางที่ 4.37 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามศาสนา

ศาสนา	การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่รับรู้	รับรู้	
พุทธ	217 (56.2)	166 (43.0)	383 (99.2)
อื่น ๆ	2 (0.05)	1 (0.03)	3 (0.08)
รวม	219 (56.7)	167 (43.3)	386 (100.0)

z = -2.61 p-value = 0.009

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ครั้วเรือดตัวอย่างเป็นผู้ที่ไม่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกมากกว่าผู้ที่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกเป็น คิดเป็นร้อยละ 56.7 และ 43.3 ตามลำดับและเมื่อพิจารณาในปัจจัยทางด้านการนับถือศาสนาพบว่าผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ และศาสนาอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 56.2 และ 0.05 ตามลำดับ

ผลการทดสอบ โดยใช้ Z - test ผลปรากฏว่าศาสนาไม่มีผลต่อการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า z = -2.61 และค่า p-value = 0.995 (ภาคผนวก ข-26)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.38 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่รับรู้	รับรู้	
เกษตรกรกรรม	101 (26.2)	68 (17.7)	169 (43.9)
รับจ้าง	53 (13.8)	56 (14.5)	109 (28.3)
อื่น ๆ	66 (17.1)	41 (10.6)	107 (27.8)
รวม	220 (57.1)	165 (42.9)	385 (100.0)
$\chi^2 = 4.604$ p-value = 0.100			

จากตารางที่ 4.38 พบว่าพบว่า คราวเรือนตัวอย่างเป็นผู้ที่ไม่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกมากกว่าผู้ที่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกเป็น คิดเป็นร้อยละ 57.1 และ 42.9 ตามลำดับและเมื่อพิจารณาในปัจจัยทางด้านการประกอบอาชีพ พบว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรมและอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 26.2 และ 17.1 ตามลำดับ และผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกคิดเป็นร้อยละ 14.5

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพและการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกโดยใช้ χ^2 - test ผลปรากฏว่าอาชีพและการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $\chi^2 = 4.604$ และค่า p-value = 0.100 (ภาคผนวก ข-27)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.39 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ย และการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

	รายได้เฉลี่ย
การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก	-0.099
t = -1.8344 p-value = 0.068	

จากตารางที่ 4.39 พบว่ารายได้เฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า r_s เป็น -0.099 และ $t = -1.8344$ p-value = 0.068 (ภาคผนวก ข-28)

4.6 ข้อมูลแสดง พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก ในแต่ละเพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้และผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.40 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกัน โรคไข้หวัดนกจำแนกตามเพศ

เพศ	พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก
ชาย	2.2583
หญิง	2.3672
รวม	2.3086

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของพฤติกรรมการป้องกัน โรคไข้หวัดนก เป็น 2.3086 เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกว่าเพศชายเป็น 2.3672 และ 2.2583ตามลำดับ ผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกระหว่างเพศชายและเพศหญิงโดยใช้ z - test ผลปรากฏว่าเพศชายและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $z = -2.421$ และค่า p-value = 0.016 (ภาคผนวก ข-29)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.41 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามอายุ

อายุ	พฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนก
ตั้งแต่ 30 ปีลงไป	2.3423
31-40 ปี	2.3626
41-50 ปี	2.3076
51-60 ปี	2.3021
มากกว่า 60 ปี	2.1917
รวม	2.3086

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนก เป็น 2.3086 คริวเรือนที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปีมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกมากที่สุดโดยมีค่า เป็น 2.3626 รองลงมา ได้แก่ อายุตั้งแต่ 30 ปีลงไป อายุระหว่าง 41 – 50 ปี อายุระหว่าง 51 – 60 ปี และอายุ ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกเป็น 2.3423 2.3076 2.3021 และ 2.1917 ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกระหว่างแต่ละกลุ่มอายุโดย ใช้ ANOVA ผลปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม อายุที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $F = 1.252$ และค่า $p\text{-value} = 0.288$ (ภาคผนวก ข-30)

ตารางที่ 4.42 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	พฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนก
ประถมศึกษา	2.2530
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.4297
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.3680
อนุปริญญา/ปวส.ขึ้นไป	2.4392
รวม	2.3171

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนก เป็น 2.3171 ครวเรือนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกมากที่สุดโดยมีค่าเป็น 2.4392 รองลงมาได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับประถมศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกเป็น 2.4297 2.3680 และ 2.2530 ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกระหว่างแต่ละระดับการศึกษาโดยใช้ ANOVA ผลปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษาที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $F = 3.883$ และค่า $p\text{-value} = 0.009$ และเมื่อทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยใช้วิธี LSD พบว่า ค่าเฉลี่ยของครวเรือนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับครวเรือนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแตกต่างกันที่ระดับ นัยสำคัญ 0.05 และค่าเฉลี่ยของครวเรือนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับครวเรือนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.ขึ้นไปแตกต่างกันที่ระดับ นัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $p\text{-value}$ เป็น 0.006 และ 0.024 ตามลำดับ (ภาคผนวก ข-31)

ตารางที่ 4.43 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามศาสนา

ศาสนา	พฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนก
พุทธ	2.3135
อื่นๆ	2.000
รวม	2.3086

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนก เป็น 2.3086 ครวเรือนที่นับถือศาสนาพุทธและครวเรือนที่นับถือศาสนาอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกเป็น 2.3135 และ 2.0 ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกระหว่างศาสนาพุทธและศาสนาอื่น ๆ โดยใช้ $z\text{-test}$ ผลปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันในแต่ละศาสนาที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $z = 1.194$ และค่า $p\text{-value} = 0.233$ (ภาคผนวก ข-32)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.44 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	พฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนก
เกษตรกร	2.2688
รับจ้าง	2.3165
อื่นๆ	2.3571
รวม	2.3086

จากตารางที่ 4.44 พบว่าค่าเฉลี่ยรวมของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนก เป็น 2.3086 คราวเรือนที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกมากที่สุดโดยมีค่าเป็น 2.3571 รองลงมาได้แก่ ประกอบอาชีพรับจ้าง และประกอบอาชีพเกษตรกร โดยที่มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกเป็น 2.3165 และ 2.2688 ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกระหว่างแต่ละอาชีพโดยใช้ ANOVA ผลปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มอาชีพที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $F = 1.233$ และค่า $p\text{-value} = 0.293$ (ภาคผนวก ข-33)

ตารางที่ 4.45 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกจำแนกตามรายได้

รายได้เฉลี่ย	พฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนก
0-2,000 บาท	2.2540
2,001-3,000 บาท	2.2852
3,001-4,000 บาท	2.3156
4,001-5,000 บาท	2.4525
ตั้งแต่ 5,001 บาทขึ้นไป	2.3001
รวม	2.3086

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.45 พบว่าค่าเฉลี่ยรวมของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนก เป็น 2.3086
 ครัวเรือนที่มีรายได้ระหว่าง 4,001 – 5,000 บาทมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกมาก
 ที่สุดโดยมีค่าเป็น 2.4525 รองลงมาได้แก่ ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 3,001 – 4,000 บาท รายได้
 ตั้งแต่ 5,001 บาทขึ้นไป รายได้เฉลี่ยระหว่าง 2,001 – 3,000 บาท และ รายได้เฉลี่ยระหว่าง 0 – 2,000 บาท
 โดยมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกเป็น 2.3156 2.3001 2.2852 และ 2.2540 ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยและพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกโดยใช้
 ANOVA ผลปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันในแต่ละระดับ
 รายได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่า $F = 1.819$ และค่า $p\text{-value} = 0.124$ (ภาคผนวก ข-34)

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

การศึกษาเรื่อง “ความรู้ พฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรค ไข้หวัดนกของประชาชนในจังหวัดสิงห์บุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ความรู้ พฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของประชาชนในจังหวัดสิงห์บุรี โดยใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบ 2-stage Sampling โดยการสุ่มตัวอย่างครั้งแรกคือ การสุ่มหมู่บ้านจาก 364 หมู่บ้านมา 100 หมู่บ้าน การสุ่มตัวอย่างครั้งที่สองคือ การสุ่มครัวเรือนมาหมู่บ้านละ 4 ครัวเรือน ซึ่งจะได้ครัวเรือนตัวอย่างจำนวน 400 ครัวเรือน โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีกในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งประกอบด้วย 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี อำเภอบางระจัน อำเภอกำแพงระจัน อำเภอพรหมบุรี อำเภอท่าช้าง และอำเภออินทร์บุรี รวม 9,041 ครัวเรือน

จากการสำรวจพบว่าครัวเรือนตัวอย่างเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55.1 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 44.9 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.8 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 58.4 นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 99.2 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 43.9 และมีรายได้ระหว่าง 0 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.4

ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกที่ถูกต้องในทุก ๆ ข้อ ยกเว้นข้อที่มีคำถามเกี่ยวกับ สัตว์ปีกที่ป่วยเมื่อก่อนที่จะตายสามารถนำมารับประทานได้ โดยไม่มีอันตรายใดๆ ถ้าทำให้สุกเสียก่อน , ไข่เป็ดหรือไข่ไก่ที่มีรอยร้าวสามารถนำมารับประทานได้ ถ้าทำให้สุก , ไข่หรือเป็ดที่มีคนนำมาจำหน่ายในราคาถูกสามารถซื้อรับประทานได้ถ้าทำให้สุก และในระหว่างที่มีสัตว์ปีกตายจำนวนมากในบ้านหรือข้างๆบ้านหากมีอาการไม่สบาย เช่น มีไข้ ปวดศีรษะ หนาวสั่น เจ็บคอ ไอ สามารถรอดูอาการได้อีก 3-4 วันถ้าอาการไม่ดีขึ้นจึงค่อยไปพบแพทย์

ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วยในด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกในทุก ๆ ข้อ

ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วยในด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกในทุก ๆ ข้อ ยกเว้น ข้อที่มีคำถามเกี่ยวกับ แม่บ้านที่ทำอาหารด้วยไข่ หรือไข่ เมื่อสัมผัสเนื้อไก่ หรือไข่ไก่ แล้วล้างมือฟอกสบู่ทุกครั้ง ก็ยังเสี่ยงต่อการติดโรคไข้หวัดนกสูง ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ ไม่แน่ใจ

ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วยในด้านการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกในทุก ๆ ข้อ ยกเว้น ข้อที่มีคำถามเกี่ยวกับ การฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดนกในไก่ จะช่วยไม่ให้ไก่ป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกและไม่แพร่เชื้อสู่คน ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ ไม่แน่ใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และ ถ้าพบเห็นการเคลื่อนย้ายเปิดโล่ง หรือไถ่ชนเข้ามาในพื้นที่ ไม่จำเป็นต้องแจ้งผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันเพราะไม่ได้เข้ามาอยู่ที่บ้านของเรา คราวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ ไม่เห็นด้วย

คราวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมป้องกันการโรคไข้หวัดนกโดยปฏิบัติทุกครั้ง ซึ่งถือว่าเป็นพฤติกรรมป้องกันการโรคไข้หวัดนกที่ต้อง ยกเว้นข้อที่มีคำถามเกี่ยวกับ ท่านเลี้ยงสัตว์ปีกที่บ้าน โดยปล่อยให้หากินตามบริเวณบ้าน คราวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบปฏิบัติทุกครั้งและ ท่านมักผลอใช้มือมาจับต้องงูค ตา และปากคราวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบปฏิบัติบ่อยครั้งถือว่าเป็นพฤติกรรมป้องกันการโรคไข้หวัดนกที่ไม่ถูกต้อง

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ความรู้ พฤติกรรม การป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของประชาชนในจังหวัดสิงห์บุรี ปรากฏดังต่อไปนี้

5.2 ผลการประเมินปัจจัยที่มีผลต่อ ความรู้ พฤติกรรม การป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของประชาชนในจังหวัดสิงห์บุรี

ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

พบว่าคราวเรือนตัวอย่างทั้งหมด 396 คราวเรือน ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีมีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก และ คราวเรือนตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80

ปัจจัยด้านเพศ จะเห็นได้ว่า ในด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก เพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีมีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก และพบว่าเพศและความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กัน

ปัจจัยด้านอายุ จะเห็นได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกในทิศทางตรงกันข้าม

ปัจจัยด้านระดับการศึกษา จะเห็นได้ว่า ในด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก คราวเรือนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. และระดับอนุปริญญา/ปวส. ขึ้นไปส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัด และพบว่าระดับการศึกษาและความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กัน

ปัจจัยด้านศาสนา จะเห็นได้ว่า ในด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก คราวเรือนที่นับถือศาสนาพุทธ และศาสนาอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีมีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก และพบว่า ศาสนาไม่มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

ปัจจัยด้านอาชีพ จะเห็นได้ว่าในด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก คราวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รับจ้าง และอื่นๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีมีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก และพบว่า อาชีพและความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ย จะเห็นได้ว่า รายได้เฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโรค ไข้หวัดนก

การรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

พบว่าครัวเรือนตัวอย่างทั้งหมด 395 ครัวเรือน ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้ความรุนแรงของโรค ไข้หวัดนก และครัวเรือนตัวอย่างมีการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80

ปัจจัยด้านเพศ จะเห็นได้ว่า เพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้ความรุนแรงของโรค ไข้หวัดนกและพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก ปัจจัยด้านอายุ จะเห็นได้ว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

ปัจจัยด้านระดับการศึกษา จะเห็นได้ว่า ครัวเรือนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก และครัวเรือนที่มีการศึกษาระดับ ประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. และตั้งแต่อนุปริญญา/ปวส.ขึ้นไปเป็นผู้ที่รับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก และพบว่า ระดับการศึกษาและการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กัน

ปัจจัยด้านศาสนา จะเห็นได้ว่าครัวเรือนที่นับถือศาสนาพุทธส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก และครัวเรือนที่นับถือศาสนาอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก และพบว่า ศาสนามีผลต่อการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

ปัจจัยด้านอาชีพ จะเห็นได้ว่า ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก และ ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้างและอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก และพบว่า อาชีพและการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรค ไข้หวัดนกรมีความสัมพันธ์กัน

ปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ย รายได้เฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัด นก

การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

พบว่าครัวเรือนตัวอย่างทั้งหมด 395 ครัวเรือน ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วย เป็นโรคไข้หวัดนก และ ครัวเรือนตัวอย่างมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรค ไข้หวัดนกไม่ มากกว่าร้อยละ 80

ปัจจัยด้านเพศ จะเห็นได้ว่า เพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วย เป็นโรคไข้หวัดนก และพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับ การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรค ไข้หวัดนก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยด้านอายุ จะเห็นได้ว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับ การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรค ไข้หวัดนก

ปัจจัยด้านระดับการศึกษา จะเห็นได้ว่า คราวเรือนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตั้งแต่อนุปริญญา/ปวส.ขึ้นไปส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรค ไข้หวัดนก และคราวเรือนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวส.ขึ้นไปเป็นผู้ที่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรค ไข้หวัดนก และพบว่าระดับการศึกษาและการรับรู้โอกาสเสี่ยง เกี่ยวกับโรค ไข้หวัดนกมีความสัมพันธ์กัน

ปัจจัยด้านศาสนา จะเห็นได้ว่า คราวเรือนที่นับถือศาสนาพุทธส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรค ไข้หวัดนก และคราวเรือนที่นับถือศาสนาอื่นๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรค ไข้หวัดนก และพบว่า ศาสนาไม่มีผลต่อการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรค ไข้หวัดนก

ปัจจัยด้านอาชีพ จะเห็นได้ว่า คราวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรค ไข้หวัดนก และพบว่า อาชีพและการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรค ไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กัน

ปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ย รายได้เฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับ การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรค ไข้หวัดนก

การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรค ไข้หวัดนก

พบว่าคราวเรือนตัวอย่างทั้งหมด 394 คราวเรือน ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรค ไข้หวัดนก และ คราวเรือนตัวอย่างมีการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรค ไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80

ปัจจัยด้านเพศ จะเห็นได้ว่า เพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรค ไข้หวัดนก และพบว่า เพศและการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรค ไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กัน

ปัจจัยด้านอายุ จะเห็นได้ว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับ การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรค ไข้หวัดนก

ปัจจัยด้านระดับการศึกษา จะเห็นได้ว่า คราวเรือนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. และตั้งแต่อนุปริญญา/ปวส.ขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรค ไข้หวัดนก และพบว่า ระดับการศึกษาและการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรค ไข้หวัดนกมีความสัมพันธ์กัน

ปัจจัยด้านศาสนา จะเห็นได้ว่า ครั้วเรือนที่นับถือศาสนาพุทธ และศาสนาอื่นๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก และพบว่า ศาสนาไม่มีผลต่อการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

ปัจจัยด้านอาชีพ จะเห็นได้ว่า ครั้วเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก และผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก และพบว่า อาชีพและการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กัน

ปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ย รายได้เฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์ การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

พฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก

ปัจจัยด้านเพศ จะเห็นได้ว่า เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกว่าเพศชาย และพบว่า เพศชายและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกแตกต่างกัน

ปัจจัยด้านอายุ จะเห็นได้ว่า พบว่า ครั้วเรือนตัวอย่างที่มีอายุ 31 – 40 ปีมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกว่ามากที่สุด รองลงมา คือ อายุตั้งแต่ 30 ปีลงไป อายุระหว่าง 41 – 50 ปี อายุระหว่าง 51 – 60 ปี สำหรับครั้วเรือนตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกลดลง และพบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มอายุ

ปัจจัยด้านระดับการศึกษา ครั้วเรือนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกว่ามากที่สุด รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับประถมศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกลดลง และจากผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกในแต่ละระดับการศึกษาปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา ได้แก่ ครั้วเรือนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาแตกต่าง กับครั้วเรือนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและครั้วเรือนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาแตกต่าง กับครั้วเรือนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.ขึ้นไป

ปัจจัยด้านศาสนา ครั้วเรือนที่นับถือศาสนาพุทธมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกว่าครั้วเรือนที่นับถือศาสนาอื่น ๆ และพบว่า ครั้วเรือนที่นับถือศาสนาพุทธและผู้ที่ไม่นับถือศาสนาอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านอาชีพ ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรค ไข้หวัดนกมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ประกอบอาชีพรับจ้าง และครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรค ไข้หวัดนกน้อยที่สุด และพบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการ ป้องกันโรค ไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนที่มีรายได้ระหว่าง 4,001 – 5,000 บาทมีค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมการป้องกันโรค ไข้หวัดนกมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 3,001 – 4,000 บาท รายได้ตั้งแต่ 5,001 บาทขึ้นไป รายได้เฉลี่ยระหว่าง 2,001 – 3,000 บาท และ ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 0 – 2,000 บาท มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการป้องกันโรค ไข้หวัดนกน้อย ที่สุด และพบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรค ไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันในแต่ละระดับรายได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ประชาชนมีความรู้ในเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับ ไข้หวัดนก การรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรค ไข้หวัดนก การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรค ไข้หวัดนก และการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกัน โรค ไข้หวัดนก ไม่มากกว่าร้อยละ 80 ดังนั้นควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโรค ไข้หวัดนกให้แก่ ประชาชนให้มากยิ่งขึ้น
2. ควรเพิ่มขนาดตัวอย่าง เพื่อให้ครอบคลุมลักษณะทั่วไปของครัวเรือนตัวอย่างที่เลี้ยงสัตว์ปีก เช่น ในด้านระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ และรายได้

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2539. การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ผกาวิดี ศิริรังสี. 2548. การวิเคราะห์ข้อมูล Data Analysis การประยุกต์สถิติในการวิจัย. เอกสารประกอบการเรียน. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- เพ็ญแข แสงแก้ว. 2548. การวิจัยทางสังคมศาสตร์. เอกสารประกอบการเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ. 2548. ระเบียบวิธีวิจัย. เอกสารประกอบการเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- สุรินทร์ นิยมางกูร. 2548. สถิติวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อุมภาพร จันทสร. 2542. สถิติที่ไม่ใช่พารามิเตอร์. เอกสารประกอบการเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- http://epi.moph.go.th/invest/Avain11_oct_47.html
- <http://www.dld.go.th/region1/knowledge%20center/knowledge/4-3/main7.doc>
- <http://www.sciencemag.org/cgi/content/abstract/1125548>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก

สถานที่ ตำบล..... อำเภอ.....
จังหวัด..... ผู้สัมภาษณ์..... วันที่.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ และเติมข้อความที่เป็นจริงในช่องว่างที่กำหนดให้เพียงข้อเดียว

1. ลักษณะบ้าน บ้านเดี่ยว หมู่บ้าน ตึกแถว
2. อายุปี
3. เพศ ชาย หญิง
4. ระดับการศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. อนุปริญญา / ปวศ.
 ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
 อื่น ๆ ระบุ.....
5. ศาสนา.....
6. อาชีพ เกษตรกรรม รับจ้าง (ระบุ)
 พนักงานบริษัท ค้าขาย
 ธุรกิจส่วนตัว ข้าราชการ / ทหาร / ตำรวจ
 นักเรียน / นักศึกษา แม่บ้าน
 อื่น ๆ ระบุ.....
7. รายได้โดยเฉลี่ย.....บาท / เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2

2.1 ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างหลังข้อความที่กำหนดให้เพียงข้อเดียวที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อที่	คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
1.	โรคไข้หวัดนกเกิดจากเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่บางสายพันธุ์ที่พบในสัตว์ปีก		
2.	คนมีโอกาสติดโรคไข้หวัดนกได้ง่ายแม้เพียงเดินผ่านสัตว์ปีกที่ป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก		
3.	เชื้อโรคไข้หวัดนกติดต่อโดยการสัมผัสกับสัตว์ปีกที่ป่วยหรือตาย โดยเชื่อในน้ำมูก น้ำตา มูลของสัตว์ ดินมากับมือและเข้าสู่ร่างกายทางเยื่อเมือกของจมูกและตา		
4.	อาการของโรคไข้หวัดนกในคนในระยะเริ่มแรกมีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ คือ ไข้สูง หนาวสั่น ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ไอ		
5.	ขณะนี้ผลการตรวจสอบแน่ชัดแล้วว่าโรคไข้หวัดนก สามารถติดต่อจากคนสู่คนได้		
6.	กลุ่มประชาชนที่เสี่ยงต่อโรคไข้หวัดนกมากที่สุด คือ ผู้ชำแหละไก่ ผู้เคลื่อนย้ายสัตว์ ผู้ใกล้ชิดสัตว์ปีกและเด็ก		
7.	เป็ดและไก่ชนเป็นสัตว์ปีกที่อาจมีเชื้อโรคไข้หวัดนกในตัวโดยไม่แสดงอาการและแพร่โรคสู่คนได้		
8.	สัตว์ปีกที่ป่วยเมื่อฆ่าก่อนที่จะตาย สามารถนำมารับประทานได้โดยไม่มีอันตรายใดๆ ถ้าทำให้สุกเสียก่อน		
9.	การป้องกันโรคไข้หวัดนก กรณีมีสัตว์ปีกอยู่ในบ้าน สามารถทำได้โดยกักสัตว์ปีกให้อยู่ในบริเวณนอกบ้าน และไม่ไปคลุกคลีกับสัตว์ดังกล่าว		
10.	ไข่เป็ดหรือไข่ไก่ที่มีรอยร้าว สามารถนำมารับประทานได้ ถ้าทำให้สุก		
11.	ถ้าพบมีสัตว์ปีกในบ้านตายจำนวนมาก ต้องรีบแจ้งให้เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์เข้าไปควบคุมโรคทันที		
12.	การไม่ใช้มือที่เปื้อนมาจับต้องจมูก ตา และปาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจับต้องเนื้อสัตว์ เครื่องในสัตว์ และไข่เป็ดมูลสัตว์ เป็นวิธีการป้องกันโรคไข้หวัดนกที่ถูกต้อง		
13.	ไก่หรือเป็ดที่มีคนนำมาเร่ขายในราคาถูก สามารถซื้อมารับประทานได้ ถ้าทำให้สุก		
14.	ในระยะที่มีสัตว์ปีกตายจำนวนมากในบ้านหรือข้างๆบ้าน หากมีอาการไม่สบาย เช่น มีไข้ ปวดศีรษะ หนาวสั่น เจ็บคอ ไอ สามารถรอดูอาการได้อีก 3-4 วัน ถ้าอาการไม่ดีขึ้น จึงค่อยไปพบแพทย์		
15.	วิธีการทำลายซากสัตว์ปีกที่ดีที่สุดคือการเผา		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก

ข้อที่	คำถาม	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย
1	โรคไข้หวัดนกเป็นโรคที่มีโอกาสตายสูงมากถึงร้อยละ 70			
2.	สัตว์ปีกที่เป็นโรคไข้หวัดนก สามารถแพร่เชื้อสู่คนได้ง่าย เช่นเดียวกับ การแพร่เชื้อสู่สัตว์ปีกด้วยกัน			
3.	ขณะนี้ยังไม่มียาที่สามารถฆ่าเชื้อไวรัสโรคไข้หวัดนกได้โดยตรง			
4.	ขณะนี้ยังไม่มียาวัคซีนที่สามารถป้องกันโรคไข้หวัดนกในคนได้			
5.	ผู้ที่ป่วยด้วยโรคไข้หวัดนก จะมีอาการทรุดอย่างรวดเร็ว และเสียชีวิต ภายใน 15 วัน			

2.3 การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

ข้อที่	คำถาม	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย
1	คนที่คลุกคลีกับสัตว์ปีก มีโอกาสป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกใกล้เคียงกับ คนทุกคน			
2.	คนเลี้ยงสัตว์ปีก มีโอกาสป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกสูง			
3.	เด็กชอบเล่นกับไก่ จึงมีโอกาเป็นโรคไข้หวัดนกสูง			
4.	ผู้ชำแหละไก่ ถ้าสามารถป้องกันไม่ให้มือถูกกับน้ำมูก น้ำลาย เลือด มูลของไก่ โดยใส่ถุงมือจะสามารถป้องกันเชื้อเข้าสู่ร่างกายได้			
5.	แม่บ้านที่ทำอาหารด้วยไก่ หรือไข่ เมื่อสัมผัสเนื้อไก่ หรือไข่ไก่ แล้วล้างมือฟอกสบู่ทุกครั้ง ก็ยังเสี่ยงต่อการติดโรคไข้หวัดนกสูง			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

ข้อที่	คำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1	ถึงแม้ไม่มีวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดนกในคน แต่ถ้าปฏิบัติตัวโดยการไม่คลุกคลีกับสัตว์ปีก รับประทานอาหารสุก ล้างมือฟอกสบู่บ่อยๆ ก็สามารถป้องกันโรคไข้หวัดนกได้			
2.	การควบคุมสัตว์ปีกให้อยู่ในบริเวณนอกบ้าน ไม่เดินเฟ้นฟ่าน เช่น ทำคอก, ไข่สุ่ม จะช่วยป้องกันไม่ให้สัตว์แพร่โรคและป้องกันไม่ให้เชื้อโรคแพร่เข้าสู่สัตว์ปีก			
3.	การฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดนกในไก่ จะช่วยไม่ให้ไก่ป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกและไม่แพร่เชื้อสู่คน			
4.	ความตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันโรคไข้หวัดนก โดยปฏิบัติตามที่ถูกต้อง จะลดการสูญเสียชีวิตจากโรคไข้หวัดนกได้			
5.	การเคลื่อนย้ายไก่ชนเพื่อหลบหนีการถูกทำลายในพื้นที่เกิดโรคระบาด อาจเป็นการนำเชื้อโรคไข้หวัดนกจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง ทำให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีกเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว			
6.	ถ้าพบเห็นการเคลื่อนย้ายเป็ด ไก่ทุ่ง หรือ ไก่ชนเข้ามาในพื้นที่ ไม่จำเป็นต้องแจ้งผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันเพราะไม่ได้เข้ามาอยู่ที่บ้านของเรา			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างหลังข้อความที่กำหนดให้เพียงข้อเดียวที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อที่	คำถาม	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย
1.	ท่านจะหยุดเลี้ยงสัตว์ปีกที่บ้านเมื่อเกิดการระบาดของโรค ไข้หวัดนก				
2.	ท่านรีบแจ้งเจ้าหน้าที่ เมื่อพบเห็นสัตว์ปีกป่วยตายในบ้าน หรือในชุมชนของท่าน				
3.	ถ้ามีสัตว์ตาย ท่านทำลายซากสัตว์โดยการฝัง				
4.	หากมีอาการไม่สบาย มีไข้ ปวดศีรษะ หนาวสั่น เจ็บคอ ไอ ท่านรีบไปพบแพทย์ทันที				
5.	ท่านเลี้ยงสัตว์ปีกที่บ้าน โดยปล่อยให้หากินตาม บริเวณบ้าน				
6.	ท่านระวังไม่ให้เด็กจับอุ้มไก่หรือนก หรือจับต้องซากสัตว์ ปีกที่ตาย				
7.	ท่านฝึกสุขนิสัยที่ดีให้เด็ก เรื่องการล้างมือฟอกสบู่ทุกครั้ง หลังจับต้องสัตว์				
8.	ท่านหลีกเลี่ยงการคลุกคลีกับสัตว์ปีก				
9.	ท่านเลือกซื้อเนื้อไก่ จากแหล่งที่มีมาตรฐาน โดยเลือกซื้อ ไก่สดที่ไม่มีลักษณะบ่งชี้ว่าอาจตายโดยโรคติดเชื้อ เช่น เนื้อ มีสีคล้ำ มีจุดเลือดออก เป็นต้น				
10.	ท่านเลือกซื้อไข่ที่สดใหม่ ไม่มีมูลไก่ติดเปื้อนที่เปลือกไข่				
11.	ท่านมักผลอใช้มือมาจับต้องจุมูก ตา และปาก				
12.	ท่านมักหมั่นล้างมือบ่อยๆ โดยเฉพาะหลังจับต้อง เนื้อสัตว์ปีก				
13.	ท่านแยกเขียงสำหรับหั่นเนื้อไก่กับอาหารประเภทอื่นๆ				
14.	หากท่านมีความจำเป็นต้องเข้าไปในบริเวณที่มีสัตว์ปีกป่วย ตาย ท่านรีบอาบน้ำชำระร่างกายด้วยน้ำและสบู่				
15.	หากท่านมีความจำเป็นต้องเข้าไปในบริเวณที่มีสัตว์ปีกป่วย ตาย ท่านนำเสื้อผ้าและรองเท้าไปซักล้างให้สะอาดและผึ่ง กลางแดดให้แห้งสนิทก่อนนำกลับมาใช้อีกครั้ง				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข-1

สมมติฐาน

H_0 : คริวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีกในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีมีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80

H_1 : คริวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีกในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีมีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกมากกว่าร้อยละ 80

$$\text{สถิติทดสอบ คือ } Z = \frac{0.3030 - 0.8}{\sqrt{\frac{0.8 \times 0.2}{396}}} = -24.7264$$

p-value = 1.000

สรุปผล p-value $> \alpha = 0.05$ ดังนั้น คริวเรือนตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก ข-2

สมมติฐาน

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

เพศ * ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

			ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก		Total
			น้อยกว่า 12 คะแนน	ตั้งแต่ 12 คะแนนขึ้นไป	
เพศ	ชาย	Count	153	65	218
		% of Total	38.7%	16.5%	55.2%
	หญิง	Count	123	54	177
		% of Total	31.1%	13.7%	44.8%
Total		Count	276	119	395
		% of Total	69.9%	30.1%	100.0%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	.022 ^b	1	.882		
Continuity Correction ^f	.002	1	.969		
Likelihood Ratio	.022	1	.882		
Fisher's Exact Test				.912	.484
Linear-by-Linear Association	.022	1	.882		
N of Valid Cases	395				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 53.

32.

สถิติทดสอบ คือ $\chi^2 = 0.002$

p-value = 0.969

สรุปผล p-value $> \alpha = 0.05$ ดังนั้น เพศและความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก ข-3

สมมติฐาน

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกในทิศทางตรงข้าม

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกในทิศทางตรงข้าม

Correlations

			อายุ	ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก
Spearman's rho	อายุ	Correlation Coefficient	1.000	-.107*
		Sig. (2-tailed)		.035
		N	393	390
	ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก	Correlation Coefficient	-.107*	1.000
		Sig. (2-tailed)	.035	
		N	390	396

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\text{สถิติทดสอบ คือ } t = -0.107 \sqrt{\frac{390-2}{1-(-0.107)^2}} = -2.1198$$

$$p\text{-value} = 0.0175$$

สรุปผล $p\text{-value} < \alpha = 0.05$ ดังนั้น อายุมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกในทิศทางตรงกันข้ามที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก ข-4

สมมติฐาน

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

ระดับการศึกษา * ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

		ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก		Total	
		น้อยกว่า 12 คะแนน	ตั้งแต่ 12 คะแนนขึ้นไป		
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	Count	162	54	216
		% of Total	43.9%	14.6%	58.5%
	มัธยมศึกษาตอนต้น	Count	41	22	63
		% of Total	11.1%	6.0%	17.1%
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	Count	37	19	56
		% of Total	10.0%	5.1%	15.2%
	ตั้งแต่ อนุปริญญา/ปวส. ขึ้นไป	Count	19	15	34
		% of Total	5.1%	4.1%	9.2%
Total		Count	259	110	369
		% of Total	70.2%	29.8%	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	6.955 ^a	3	.073
Likelihood Ratio	6.775	3	.079
Linear-by-Linear Association	6.225	1	.013
N of Valid Cases	369		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 10.14.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถิติทดสอบ คือ $\chi^2 = 6.955$

p-value = 0.073

สรุปผล p-value $> \alpha = 0.05$ ดังนั้น ระดับการศึกษาและความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก ข-5

สมมติฐาน

H_0 : สัดส่วนของผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 50

H_1 : สัดส่วนของผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกมากกว่าร้อยละ 50

ศาสนา	ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่มีความรู้	มีความรู้	
พุทธ	270 (69.8)	114 (29.5)	384 (99.2)

สถิติทดสอบ คือ $z = \frac{0.2969 - 0.5}{\sqrt{\frac{0.5 \times 0.5}{384}}} = -7.96$

p-value = 1.000

สรุปผล p-value $> \alpha = 0.05$ ดังนั้น สัดส่วนของผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 50 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ศาสนาไม่มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

ภาคผนวก ข-6

สมมติฐาน

H_0 : อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

H_1 : อาชีพมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

อาชีพ * ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

			ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก		Total
			น้อยกว่า 12 คะแนน	ตั้งแต่ 12 คะแนนขึ้นไป	
อาชีพ	เกษตร	Count	124	48	172
		% of Total	32.0%	12.4%	44.4%
	รับจ้าง	Count	79	30	109
		% of Total	20.4%	7.8%	28.2%
	อื่น ๆ	Count	66	40	106
		% of Total	17.1%	10.3%	27.4%
Total		Count	269	118	387
		% of Total	69.5%	30.5%	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	3.620 ^a	2	.164
Likelihood Ratio	3.538	2	.171
Linear-by-Linear Association	2.593	1	.107
N of Valid Cases	387		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 32.32.

สถิติทดสอบ คือ $\chi^2 = 3.620$

p-value = 0.164

สรุปผล p-value $> \alpha = 0.05$ ดังนั้น อาชีพและความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก ข-7

สมมติฐาน

H_0 : รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

H_1 : รายได้มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Correlations

			รายได้เฉลี่ย	ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก
Speaman's rho	รายได้เฉลี่ย	Correlation Coefficient	1.000	.069
		Sig. (2-tailed)	.	.203
		N	345	344
	ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก	Correlation Coefficient	.069	1.000
		Sig. (2-tailed)	.203	.
		N	344	396

สถิติทดสอบ คือ $t = 0.069 \sqrt{\frac{344 - 2}{1 - (0.069)^2}} = 1.279$

p-value = 0.203

สรุปผล p-value > $\alpha = 0.05$ ดังนั้น รายได้เฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก ข-8

สมมติฐาน

H_0 : คริวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีกในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีมีการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก ไม่มากกว่าร้อยละ 80

H_1 : คริวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีกในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีมีการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก มากกว่าร้อยละ 80

สถิติทดสอบ คือ $z = \frac{0.5519 - 0.8}{\sqrt{\frac{0.8 \times 0.2}{395}}} = -12.3433$

p-value = 1.000

สรุปผล p-value > $\alpha = 0.05$ ดังนั้น คริวเรือนตัวอย่างมีการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก ไม่มากกว่าร้อยละ 80 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข-9

สมมติฐาน

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

เพศ * การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก

			การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก		Total
			น้อยกว่า 8 คะแนน	ตั้งแต่ 8 คะแนนขึ้นไป	
เพศ	ชาย	Count	94	122	216
		% of Total	23.9%	31.0%	54.8%
	หญิง	Count	82	96	178
		% of Total	20.8%	24.4%	45.2%
Total		Count	176	218	394
		% of Total	44.7%	55.3%	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	.257 ^a	1	.613		
Continuity Correction ^b	.164	1	.686		
Likelihood Ratio	.256	1	.613		
Fisher's Exact Test				.684	.343
Linear-by-Linear Association	.256	1	.613		
N of Valid Cases	394				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 79.51.

สถิติทดสอบ คือ $\chi^2 = 0.164$

p-value = 0.686

สรุปผล p-value $> \alpha = 0.05$ ดังนั้น เพศและการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข-10

สมมติฐาน

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

Correlations

			อายุ	การรับรู้ความรุนแรง ของโรคไข้หวัดนก
Spearman's rho	อายุ	Correlation Coefficient	1.000	.047
		Sig. (2-tailed)	.	.356
		N	393	388
การรับรู้ความรุนแรง ของโรคไข้หวัดนก		Correlation Coefficient	.047	1.000
		Sig. (2-tailed)	.356	.
		N	388	395

$$\text{สถิติทดสอบ คือ } t = 0.047 \sqrt{\frac{388 - 2}{1 - (0.047)^2}} = 0.9244$$

$$p\text{-value} = 0.356$$

สรุปผล $p\text{-value} > \alpha = 0.05$ ดังนั้น อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก ข-11

สมมติฐาน

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษา * การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก

			การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก		Total
			น้อยกว่า 8คะแนน	ตั้งแต่ 8 คะแนนขึ้นไป	
การศึกษา	ประถมศึกษา	Count	95	122	217
		% of Total	25.5%	32.8%	58.3%
	มัธยมศึกษาตอนต้น	Count	32	30	62
		% of Total	8.6%	8.1%	16.7%
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	Count	21	34	55
		% of Total	5.6%	9.1%	14.8%
	อนุปริญญา/ปวส.	Count	9	8	17
		% of Total	2.4%	2.2%	4.6%
	ปริญญาตรี	Count	6	11	17
		% of Total	1.6%	3.0%	4.6%
	อื่นๆ	Count	2	2	4
		% of Total	.5%	.5%	1.1%
Total		Count	165	207	372
		% of Total	44.4%	55.6%	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	2.202 ^a	3	.531
Likelihood Ratio	2.202	3	.531
Linear-by-Linear Association	.059	1	.808
N of Valid Cases	368		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 15.06.

สถิติทดสอบ คือ $\chi^2 = 2.202$

p-value = 0.531

สรุปผล p-value $> \alpha = 0.05$ ดังนั้น ระดับการศึกษาและการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก
ไม่มีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข-12

สมมติฐาน

H_0 : สัดส่วนของผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 50

H_1 : สัดส่วนของผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกมากกว่าร้อยละ 50

ศาสนา	การรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่รับรู้	รับรู้	
พุทธ	167 (43.3)	216 (56.0)	383 (99.2)

$$\text{สถิติทดสอบ คือ } z = \frac{0.5640 - 0.5}{\sqrt{\frac{0.5 \times 0.5}{38}}} = 2.5$$

$$p\text{-value} = 0.006$$

สรุปผล $p\text{-value} < \alpha = 0.05$ ดังนั้นสัดส่วนของผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกมากกว่าร้อยละ 50 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ศาสนามีผลต่อการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

ภาคผนวก ข-13

สมมติฐาน

H_0 : อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

H_1 : อาชีพมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

อาชีพ * การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดนก

			การรับรู้ความรุนแรงของโรค ไข้หวัดนก		Total
			น้อยกว่า 8 คะแนน	ตั้งแต่ 8 คะแนนขึ้นไป	
อาชีพ	เกษตร	Count	92	78	170
		% of Total	23.8%	20.2%	44.0%
	รับจ้าง	Count	39	70	109
		% of Total	10.1%	18.1%	28.2%
	อื่น ๆ	Count	43	64	107
		% of Total	11.1%	16.6%	27.7%
Total		Count	174	212	386
		% of Total	45.1%	54.9%	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	10.451 ^a	2	.005
Likelihood Ratio	10.495	2	.005
Linear-by-Linear Association	6.410	1	.011
N of Valid Cases	386		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 48.23.

สถิติทดสอบ คือ $\chi^2 = 10.451$

p-value = 0.005

สรุปผล p-value > $\alpha = 0.05$ ดังนั้น อาชีพและการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกมีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก ข-14

สมมติฐาน

H_0 : รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

H_1 : รายได้มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Correlations

		รายได้เฉลี่ย	การรับรู้ความรุนแรง ของโรคไข้หวัดนก
Spearman's rho	รายได้เฉลี่ย	Correlation Coefficient	1.000
		Sig. (2-tailed)	.531
		N	345
	การรับรู้ความรุนแรง ของโรคไข้หวัดนก	Correlation Coefficient	.034
		Sig. (2-tailed)	.531
		N	343

$$\text{สถิติทดสอบ คือ } t = 0.034 \sqrt{\frac{343-2}{1-(0.034)^2}} = 0.0295$$

$$p\text{-value} = 0.531$$

สรุปผล $p\text{-value} > \alpha = 0.05$ ดังนั้น รายได้เฉลี่ย ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก ข-15

สมมติฐาน

H_0 : ครั้วเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีกในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80

H_1 : ครั้วเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีกในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกมากกว่าร้อยละ 80

$$\text{สถิติทดสอบ คือ } z = \frac{0.5164 - 0.8}{\sqrt{\frac{0.8 \times 0.2}{395}}} = -14.1094$$

$$p\text{-value} = 1.000$$

สรุปผล $p\text{-value} > \alpha = 0.05$ ดังนั้น ครั้วเรือนตัวอย่างมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข-16

สมมติฐาน

 H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

เพศ * การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

			การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก		Total
			น้อยกว่า 8 คะแนน	ตั้งแต่ 8 คะแนนขึ้นไป	
เพศ	ชาย	Count	107	109	216
		% of Total	27.2%	27.7%	54.8%
	หญิง	Count	83	95	178
		% of Total	21.1%	24.1%	45.2%
Total		Count	190	204	394
		% of Total	48.2%	51.8%	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	.330 ^b	1	.565		
Continuity Correction ^a	.224	1	.636		
Likelihood Ratio	.331	1	.565		
Fisher's Exact Test				.613	.318
Linear-by-Linear Association	.330	1	.565		
N of Valid Cases	394				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 85.

84.

สถิติทดสอบ คือ $\chi^2 = 0.224$

p-value = 0.636

สรุปผล p-value $> \alpha = 0.05$ ดังนั้น เพศและการรับรู้โอกาสเสี่ยงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข-17

สมมติฐาน

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

Correlations

		อายุ	การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก
Spearman's rho	อายุ	Correlation Coefficient	1.000
		Sig. (2-tailed)	.426
		N	393
	การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก	Correlation Coefficient	.041
		Sig. (2-tailed)	.426
		N	388

สถิติทดสอบ คือ $t = 0.041 \sqrt{\frac{388-2}{1-(0.041)^2}} = 0.0806$

p-value = 0.426

สรุปผล p-value > $\alpha = 0.05$ ดังนั้น อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก ข-18

สมมติฐาน

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

การศึกษา * การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

		การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก			
		น้อยกว่า 8 คะแนน	ตั้งแต่ 8 คะแนนขึ้นไป	Total	
การศึกษา	ประถมศึกษา	Count	86	131	217
		% of Total	23.1%	35.2%	58.3%
	มัธยมศึกษาตอนต้น	Count	38	24	62
		% of Total	10.2%	6.5%	16.7%
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	Count	27	28	55
		% of Total	7.3%	7.5%	14.8%
	อนุปริญญา/ปวส.	Count	10	7	17
		% of Total	2.7%	1.9%	4.6%
	ปริญญาตรี	Count	12	5	17
		% of Total	3.2%	1.3%	4.6%
	อื่นๆ	Count	3	1	4
		% of Total	.8%	.3%	1.1%
Total		Count	176	196	372
		% of Total	47.3%	52.7%	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	14.188 ^a	3	.003
Likelihood Ratio	14.276	3	.003
Linear-by-Linear Association	8.884	1	.003
N of Valid Cases	368		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 15.98.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถิติทดสอบ คือ $\chi^2 = 14.188$

p-value = 0.003

สรุปผล p-value $> \alpha = 0.05$ ดังนั้น ระดับการศึกษาและการรับรู้โอกาสเสี่ยงเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกมีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก ข-19

สมมติฐาน

H_0 : สัดส่วนของผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 50

H_1 : สัดส่วนของผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกมากกว่าร้อยละ 50

ศาสนา	การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่รับรู้	รับรู้	
พุทธ	185 (47.9)	198 (51.3)	383 (99.2)

สถิติทดสอบ คือ $z = \frac{0.5169 - 0.5}{\sqrt{\frac{0.5 \times 0.5}{383}}} = 0.66$

p-value = 0.253

สรุปผล p-value $> \alpha = 0.05$ ดังนั้น สัดส่วนของผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 50 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ศาสนาไม่มีผลต่อการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

ภาคผนวก ข-20

สมมติฐาน

H_0 : อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

H_1 : อาชีพมีความสัมพันธ์กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีพ * การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้วัดนก

			การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้วัดนก		Total
			น้อยกว่า 8 คะแนน	ตั้งแต่ 8 คะแนนขึ้นไป	
occu2	เกษตร	Count	84	86	170
		% of Total	21.8%	22.3%	44.0%
	รับจ้าง	Count	53	56	109
		% of Total	13.7%	14.5%	28.2%
	อื่น ๆ	Count	48	59	107
		% of Total	12.4%	15.3%	27.7%
Total		Count	185	201	386
		% of Total	47.9%	52.1%	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	.575 ^a	2	.750
Likelihood Ratio	.576	2	.750
Linear-by-Linear Association	.505	1	.477
N of Valid Cases	386		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 51.28.

สถิติทดสอบ คือ $\chi^2 = 0.575$

p-value = 0.750

สรุปผล p-value > $\alpha = 0.05$ ดังนั้น อาชีพและการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้วัดนกไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก ข-21

สมมติฐาน

H_0 : รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้วัดนก

H_1 : รายได้มีความสัมพันธ์กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้วัดนก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Correlations

			รายได้เฉลี่ย	การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก
Spearman's rho	รายได้เฉลี่ย	Correlation Coefficient	1.000	.007
		Sig. (2-tailed)	.	.897
		N	345	343
	การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก	Correlation Coefficient	.007	1.000
		Sig. (2-tailed)	.897	.
		N	343	395

สถิติทดสอบ คือ $t = 0.007 \sqrt{\frac{343-2}{1-(0.007)^2}} = 0.1292$

p-value = 0.897

สรุปผล p-value > $\alpha = 0.05$ ดังนั้น รายได้เฉลี่ย ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้หวัดนก

ภาคผนวก ข-22

สมมติฐาน

H_0 : คริวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีกในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีมีการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80

H_1 : คริวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ปีกในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีมีการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกว่าร้อยละ 80

สถิติทดสอบ คือ $z = \frac{0.4264 - 0.8}{\sqrt{\frac{0.8 \times 0.2}{394}}} = -18.4950$

p-value = 1.000

สรุปผล p-value > $\alpha = 0.05$ ดังนั้น คริวเรือนตัวอย่างมีการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 80 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข-23

สมมติฐาน

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

เพศ * การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

		การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก		
		น้อยกว่า 10 คะแนน	ตั้งแต่ 10 คะแนนขึ้นไป	Total
เพศ	ชาย	Count 121	96	217
		% of Total 30.8%	24.4%	55.2%
	หญิง	Count 104	72	176
		% of Total 26.5%	18.3%	44.8%
Total		Count 225	168	393
		% of Total 57.3%	42.7%	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	.440 ^b	1	.507		
Continuity Correction ^a	.315	1	.575		
Likelihood Ratio	.441	1	.507		
Fisher's Exact Test				.539	.288
Linear-by-Linear Association	.439	1	.507		
N of Valid Cases	393				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 75.

24.

สถิติทดสอบ คือ $\chi^2 = 0.315$

p-value = 0.575

สรุปผล p-value $> \alpha = 0.05$ ดังนั้น เพศและการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข-24

สมมติฐาน

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

Correlations

			อายุ	การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก
Spearman's rho	อายุ	Correlation Coefficient	1.000	.088
		Sig. (2-tailed)		.083
		N	393	387
	การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก	Correlation Coefficient	.088	1.000
		Sig. (2-tailed)	.083	
		N	387	394

$$\text{สถิติทดสอบ คือ } t = 0.088 \sqrt{\frac{387-2}{1-(0.088)^2}} = 1.7334$$

$$p\text{-value} = 0.083$$

สรุปผล $p\text{-value} > \alpha = 0.05$ ดังนั้นอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก ข-25

สมมติฐาน

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษา * การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

			การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก		Total
			น้อยกว่า 10 คะแนน	ตั้งแต่ 10 คะแนนขึ้นไป	
การศึกษา	ประถมศึกษา	Count	113	101	214
		% of Total	30.5%	27.2%	57.7%
	มัธยมศึกษาตอนต้น	Count	40	23	63
		% of Total	10.8%	6.2%	17.0%
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	Count	30	26	56
		% of Total	8.1%	7.0%	15.1%
	อนุปริญญา/ปวส.	Count	16	1	17
		% of Total	4.3%	.3%	4.6%
	ปริญญาตรี	Count	11	6	17
		% of Total	3.0%	1.6%	4.6%
	อื่นๆ	Count	2	2	4
		% of Total	.5%	.5%	1.1%
Total		Count	212	159	371
		% of Total	57.1%	42.9%	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	9.862 ^a	3	.020
Likelihood Ratio	10.483	3	.015
Linear-by-Linear Association	5.371	1	.020
N of Valid Cases	367		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 14.54.

สถิติทดสอบ คือ $\chi^2 = 9.862$

p-value = 0.020

สรุปผล p-value $> \alpha = 0.05$ ดังนั้น ระดับการศึกษาและการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกมีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข-26

สมมติฐาน

H_0 : สัดส่วนของผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 50

H_1 : สัดส่วนของผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกมากกว่าร้อยละ 50

ศาสนา	การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก		รวม
	ไม่รับรู้	รับรู้	
พุทธ	217 (56.2)	166 (43.0)	383 (99.2)

$$\text{สถิติทดสอบ คือ } z = \frac{0.4334 - 0.5}{\sqrt{\frac{0.5 \times 0.5}{383}}} = -2.61$$

$$p\text{-value} = 0.995$$

สรุปผล $p\text{-value} > \alpha = 0.05$ ดังนั้นสัดส่วนของผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่มากกว่าร้อยละ 50 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ศาสนาไม่มีผลต่อการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

ภาคผนวก ข-27

สมมติฐาน

H_0 : อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

H_1 : อาชีพมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

อาชีพ *การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

		การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก		Total	
		น้อยกว่า 10 คะแนน	ตั้งแต่ 10 คะแนนขึ้นไป		
อาชีพ	เกษตร	Count	101	68	169
		% of Total	26.2%	17.7%	43.9%
	รับจ้าง	Count	53	56	109
		% of Total	13.8%	14.5%	28.3%
	อื่น ๆ	Count	66	41	107
		% of Total	17.1%	10.6%	27.8%
Total		Count	220	165	385
		% of Total	57.1%	42.9%	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	4.604 ^a	2	.100
Likelihood Ratio	4.579	2	.101
Linear-by-Linear Association	.003	1	.958
N of Valid Cases	385		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 45.86.

สถิติทดสอบ คือ $\chi^2 = 4.604$

p-value = 0.100

สรุปผล p-value $> \alpha = 0.05$ ดังนั้น อาชีพและการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข-28

สมมติฐาน

H_0 : รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

H_1 : รายได้มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก

Correlations

			รายได้เฉลี่ย	การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก
Spearman's rho	รายได้เฉลี่ย	Correlation Coefficient	1.000	-.099
		Sig. (2-tailed)	.	.068
		N	345	342
	การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนก	Correlation Coefficient	-.099	1.000
		Sig. (2-tailed)	.068	.
		N	342	394

$$\text{สถิติทดสอบ คือ } t = -0.099 \sqrt{\frac{342 - 2}{1 - (-0.099)^2}} = -1.8344$$

$$p\text{-value} = 0.068$$

สรุปผล $p\text{-value} > \alpha = 0.05$ ดังนั้น รายได้เฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคไข้หวัดนกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก ข-29

สมมติฐาน

H_0 : พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันในแต่ละเพศ

H_1 : พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกแตกต่างกันในแต่ละเพศ

Group Statistics

	เพศ	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error
					Mean
ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก	ชาย	214	2.2583	.48690	.03328
	หญิง	174	2.3672	.39967	.03030

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Independent Samples Test

		ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรป้องกันโรคไข้หวัดนก	
		Equal variances assumed	Equal variances not assumed
Levene's Test for Equality of Variances	F	5.211	
	Sig.	.023	
t-test for Equality of Means	t	-2.372	-2.421
	df	386	385.961
	Sig. (2-tailed)	.018	.016
	Mean Difference	-.10895	-.10895
	Std. Error Difference	.04592	.04501
	95% Confidence Interval of the Difference	Lower	-.19924
Upper		-.01866	-.02046

สถิติทดสอบ คือ $z = -2.421$

$p\text{-value} = 0.016$

สรุปผล $p\text{-value} < \alpha = 0.05$ ดังนั้น เพศชายและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรป้องกันโรคไข้หวัดนกแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก ข-30

สมมติฐาน

H_0 : พฤติกรรมกรรป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มอายุ

H_1 : พฤติกรรมกรรป้องกันโรคไข้หวัดนกแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มอายุอย่างน้อย 2 กลุ่มอายุ

ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรป้องกันโรคไข้หวัดนก

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.025	4	.256	1.252	.288
Within Groups	78.556	384	.205		
Total	79.581	388			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Test of Homogeneity of Variances

ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.456	4	384	.768

Tests of Normality

	อายุจัดกลุ่ม	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
		Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก	ตั้งแต่ 30 ลงไป	.175	42	.002	.930	42	.013
	31 - 40	.136	95	.000	.931	95	.000
	41 - 50	.155	129	.000	.904	129	.000
	51 - 60	.121	72	.011	.903	72	.000
	มากกว่า 60 ปี	.171	51	.001	.906	51	.001

a. Lilliefors Significance Correction

สถิติทดสอบ คือ $F = 1.252$

p-value = 0.288

สรุปผล p-value $> \alpha = 0.05$ ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มอายุที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก ข-31

สมมติฐาน

H_0 : พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันในแต่ละระดับการศึกษา

H_1 : พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกแตกต่างกันในแต่ละระดับการศึกษาอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษา

ANOVA

ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.297	3	.766	3.883	.009
Within Groups	70.581	358	.197		
Total	72.878	361			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Test of Homogeneity of Variances

ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.408	3	358	.067

Tests of Normality

จัดกลุ่มการศึกษา		Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
		Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก	ประถมศึกษา	.126	214	.000	.942	214	.000
	มัธยมศึกษาตอนต้น	.156	61	.001	.856	61	.000
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	.171	53	.001	.879	53	.000
	ตั้งแต่ อนุปริญญา/ปวส. ขึ้นไป	.202	34	.001	.872	34	.001

a. Lilliefors Significance Correction

Multiple Comparisons

Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก

LSD

(i) จัดกลุ่มการศึกษา	(j) จัดกลุ่มการศึกษา	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	-.17668*	.06445	.006	-.3034	-.0499
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	-.11500	.06813	.092	-.2490	.0190
	ตั้งแต่ อนุปริญญา/ปวส. ขึ้นไป	-.18623*	.08198	.024	-.3474	-.0250
มัธยมศึกษาตอนต้น	ประถมศึกษา	.17668*	.06445	.006	.0499	.3034
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	.06168	.08338	.460	-.1023	.2257
	ตั้งแต่ อนุปริญญา/ปวส. ขึ้นไป	-.00955	.09503	.920	-.1964	.1773
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	ประถมศึกษา	.11500	.06813	.092	-.0190	.2490
	มัธยมศึกษาตอนต้น	-.06168	.08338	.460	-.2257	.1023
	ตั้งแต่ อนุปริญญา/ปวส. ขึ้นไป	-.07124	.09756	.466	-.2631	.1206
ตั้งแต่ อนุปริญญา/ปวส. ขึ้นไป	ประถมศึกษา	.18623*	.08198	.024	.0250	.3474
	มัธยมศึกษาตอนต้น	.00955	.09503	.920	-.1773	.1964
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	.07124	.09756	.466	-.1206	.2631

*. The mean difference is significant at the .05 level.

สถิติทดสอบ คือ $F = 3.883$

$p\text{-value} = 0.009$

สรุปผล $p\text{-value} < \alpha = 0.05$ ดังนั้น ผลปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับการศึกษาที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อนโดยใช้วิธี LSD พบว่า ค่าเฉลี่ยของครัวเรือนที่มีการศึกษาระดับ
ประถมศึกษาแตกต่างกันที่ระดับ นัยสำคัญ 0.05 กับครัวเรือนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
และครัวเรือนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. ขึ้นไป

ภาคผนวก ข-32

สมมติฐาน

H_0 : พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันในแต่ละศาสนา

H_1 : พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกแตกต่างกันในแต่ละศาสนา

Group Statistics

rel2		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการ	พุทธ	378	2.3135	.45154	.02322
ป้องกันโรคไข้หวัดนก	อื่น ๆ	3	2.0000	.64291	.37118

Independent Samples Test

		ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก	
		Equal variances assumed	Equal variances not assumed
Levene's Test for Equality of Variances	F	.699	
	Sig.	.404	
t-test for Equality of Means	t	1.194	.843
	df	379	2.016
	Sig. (2-tailed)	.233	.487
	Mean Difference	.31347	.31347
	Std. Error Difference	.26244	.37191
	95% Confidence Interval of the Difference	Lower	-.20254
	Upper	.82948	1.90179

สถิติทดสอบ คือ $z = 1.194$

p-value = 0.233

สรุปผล p-value $> \alpha = 0.05$ ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกัน
ในแต่ละศาสนาที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข-33

สมมติฐาน

H_0 : พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มอาชีพ

H_1 : พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มอาชีพอย่างน้อย 2 กลุ่มอาชีพ

ANOVA

ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.513	2	.257	1.233	.293
Within Groups	78.475	377	.208		
Total	78.988	379			

Test of Homogeneity of Variances

ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.042	2	377	.131

Tests of Normality

	อาชีพ	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
		Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก	เกษตรกร	.129	168	.000	.932	168	.000
	รับจ้าง	.133	109	.000	.923	109	.000
	อื่น ๆ	.145	103	.000	.900	103	.000

a. Lilliefors Significance Correction

สถิติทดสอบ คือ $F = 1.233$

p-value = 0.293

สรุปผล p-value $> \alpha = 0.05$ ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มอาชีพที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข-34

สมมติฐาน

H_0 : พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มรายได้เฉลี่ย

H_1 : พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มรายได้เฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มรายได้

ANOVA

ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.480	4	.370	1.819	.124
Within Groups	78.101	384	.203		
Total	79.581	388			

Test of Homogeneity of Variances

ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.326	4	384	.056

Tests of Normality

	รายได้	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
		Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก	0-2000	.124	103	.000	.968	103	.012
	2001-3000	.175	84	.000	.891	84	.000
	3001-4000	.149	69	.001	.888	69	.000
	4001-5000	.146	54	.006	.933	54	.005
	5001ขึ้นไป	.174	79	.000	.904	79	.000

a. Lilliefors Significance Correction

สถิติทดสอบ คือ $F = 1.819$ $p\text{-value} = 0.124$

สรุปผล $p\text{-value} > \alpha = 0.05$ ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันในแต่ละระดับรายได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติคณะผู้จัดทำ

ชื่อ-นามสกุล : นางสาวธิติพร คล้ายพูน
 วัน เดือน ปี เกิด : 29 มีนาคม 2529
 สถานที่เกิด : กรุงเทพมหานคร
 จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นจาก : โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
 จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายจาก : โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

ชื่อ-นามสกุล : นางสาววัลย์ลิกา อภิรุจน์วร โชติ
 วัน เดือน ปี เกิด : 10 มกราคม 2528
 สถานที่เกิด : กรุงเทพมหานคร
 จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นจาก : เทพศิรินทร์ร่วมเกล้า
 จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายจาก : เทพศิรินทร์ร่วมเกล้า

ชื่อ-นามสกุล : นางสาวอิสราภรณ์ ถิมสกุล
 วัน เดือน ปี เกิด : 6 มีนาคม 2528
 สถานที่เกิด : ลพบุรี
 จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นจาก : โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย ลพบุรี
 จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายจาก : โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย ลพบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้